DÉPOT LÉGAL

NĂM THỨ CHÍN — SỐ 768 — MỖI SỐ 5 XU — 甲戌年十二月初一日 — NGÀY THỨ BẢY — 5 JANVIER 1935

GIÁ BÁN

ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm 6$00	8$00
Sáu tháng 3.50	4.50
Ba tháng 1.50	2.50

Mua báo phải trả tiền trước. Thư và mandat gửi cho M. TRẦN-HUY-PHIÊN. — Ai muốn quảng-cáo, việc riêng xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

敲 La Voix du Peuple 民

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý TRẦN-HUY-PHIÊN

Nói tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BẢN-QUÁN 37 rue Chaudoc, Hanoi
Giây-thép số: 1 số 63
Giây-thép: TIENGDAN-HANOI

Tự do là của quí nhứt của người; nó chỉ có hại cho những người lạm dụng nó.

Chung quanh sự bỏ kiểm-duyệt cho các báo quốc-văn

VẤN-ĐỀ TỰ-DO NGÔN-LUẬN

Mấy lâu nay các báo có đăng về cái tin bỏ kiểm duyệt cho các báo quốc văn. Nhưng có báo lại nói rằng cái tin ấy là riêng cho báo quốc văn ở Nam kỳ. Nay mới được tin chính thức rằng đã có nghị định quan Toàn quyền bãi sự kiểm duyệt cho báo quốc văn khắp cả Trung-Nam-Bắc kỳ, kể từ 1er Janvier 1935. Nghe cái tin nầy phần đông đều lấy làm mừng cho các bạn cầm bút, nhưng cũng không khỏi có người đứng trước chế độ mới ấy mà đồ ra lo. Dầu thế nào mặc lòng, đối với bạn làm báo, và trường đối với cả người đọc báo là gần hết toàn thể quốc dân ta, cái tin ấy không phải là không quan hệ. Vậy chúng ta không thể nín thinh, mà không bày tỏ một vài ý kiến.

Trước khi nói đến hai cách kiến giải dị đồng như kể qua ở trên, tưởng nên nhắc lại chế độ báo giới:

Nói về báo giới chữ Pháp thì đạo luật ngày 29 juillet 1881 đã cho tự do ngôn luận. Theo đạo luật ấy thì xuất bản báo không cần phải xin phép, chỉ có hai điều buộc là người quản lý phải là một người Pháp tịch, và phải làm tờ khai trước ngày báo xuất bản (khoản 6 và 7 đạo luật 29 juillet 1881).

Đạo luật về quyền ngôn luận tuy là có từ năm 1881, nhưng dân Pháp là một dân tộc rất chuộng tự do, nên cái quyền tự do ngôn luận đã thấy từ trước. Trong cuộc cách mệnh năm 1789, sau khi dân Pháp đã đánh phá ngục Ba-ti. đích ngày 14 juillet, thì đến ngày 27 Août, đại biểu của dân Pháp lúc bấy giờ đã để ý đến nhân quyền và công dân quyền. Trong bản tuyên ngôn đã thấy nói về quyền tự do tư tưởng và ngôn luận. Bản tuyên ngôn nói: «Không được làm phiền lụy đến người nào vì những tư tưởng của họ, dầu là tư tưởng về tôn giáo, miễn là tư tưởng ấy bày tỏ ra mà không hại đến trật tự chung (khoản X). Sự tự do trao đổi tư tưởng và ý kiến là một cái quyền rất quí báu của người; vậy bất kỳ người công dân nào cũng có thể nói, viết, ấn hành tự do: trừ ra khi nào lạm dụng cái tự do ấy mà phạm vào luật thì sẽ bị tội (khoản XI)».

Vậy thì dân Pháp được ngôn luận tự do là kể từ sau cuộc cách mạng 1789. Đạo luật 29 juillet 1881 ra gần một trăm năm sau, chỉ là qui định cái quyền hạn cho hẳn hòi.

Báo giới nước ta thì khác, chưa được tự do xuất bản, nghĩa là mỗi khi muốn ra một tờ báo thì phải xin phép, mà hễ đã xin phép thì cái quyền cho hay không cho là toàn do nơi chính phủ. Vả báo đã được phép cho ra rồi, mà mỗi khi xuất bản mỗi số lại phải trình tòa kiểm duyệt, nghĩa là chỉ đáng được những bài mà tòa kiểm duyệt cho phép đăng. Ngoài chế độ kiểm duyệt ấy, báo giới ta cũng vẫn phải theo đạo luật 29 Juillet 1881 về mặt truy vấn và tố tụng (nghĩa là theo các khoản 23, 24, 25... của đạo luật 1881), lại còn các tội phạm có dính liền với việc công (đã chỉ định trong các khoản 26, 27, 28... của đạo luật ấy), thì báo giới ta còn phải bị câu điều buộc đối với chính phủ Pháp ở Đông dương, các chính phủ bản xứ ở dưới quyền bảo hộ v. v...

Đó là đại lược báo giới quốc văn ở Đông dương, theo sắc lệnh ngày 4 octobre 1927, do quan Toàn quyền Varenne kiến định, mà người ta thường kêu là sắc lệnh Varenne. Bây giờ nói rằng bỏ chế độ kiểm duyệt, thì chỉ là bỏ cái khoản kiểm duyệt, chớ không phải bỏ cả sắc lệnh 4 octobre 1927 đâu.

Vậy theo chế độ hiện hành thì cái quyền ngôn luận của báo chí quốc văn, nó chẳng còn được bao nhiêu, so với báo chí các nước tự do. Tuy vậy, có người cũng cho là một sự cố nhiên, vì đối với trình độ mọi dân tộc chưa được khai thông, thì tức nhiên cái quyền ngôn luận phải bị hạn chế. Vả, theo ý nghĩa của sự kiểm duyệt thì họ còn cho là một sự may mắn cho nhiều nhà cầm viết. Vì họ nói: trước khi các bài vở được cho đăng lên báo, thì đã có tự kiểm duyệt xét; những bài vở nào có tánh chất phá hoại, khiêu khích, hoặc phi báng nằng khác, thì tự kiểm duyệt đã bỏ hết, lẽ tự nhiên thì người làm báo không phải bị lụy về nghề mình; hay là nói cho rõ hơn: những bài đăng trên báo chí quốc văn thì đã có tự kiểm duyệt lãnh một phần trách nhiệm, cái trách nhiệm xem xét, thì tự nhiên tờ báo nhẹ bớt phần lo ngại về phương diện pháp luật.

Vâng, đó là cái lý mà ai cũng hiểu được. Nhưng tiếc vì trong làng báo ta cái lý ấy không thấy chứng hiện trên sự thực. Vì báo chí ta lâu nay vẫn có ở dưới quyền kiểm duyệt, mà cũng không tránh được các sự kiện; đã bị các tư nhân kiện thì đã đành rồi, mà còn không tránh khỏi các sự truy tố của quan chức và chính phủ; vậy nên có nhiều người cầm bút trong làng báo quốc văn đã phải ra vào nơi cửa ngục, mà bị án bị phạt là khác. Vậy thì sự kiểm duyệt các báo chí quốc văn không làm bảo đảm trọn cho báo chí quốc văn, mà báo in thường bị đợi chờ chậm trễ. Tưởng trong làng báo ta, ai là kẻ muốn làm người cầm bút cho xứng đáng, thì không thể nào nỡ ao ước duy trì cái qui chế đã không lợi cho chúng ta mà lại có hại.

Vậy thì đối với cái tin bỏ kiểm duyệt cho báo chí quốc văn, tuy nó chỉ là giảm bớt một điều trong đạo sắc lệnh 1927, chớ không phải bãi ngay cả đạo sắc lệnh ấy, nhưng chúng ta lẽ nào lại không tán đồng. Những người lo ngại cho sự hiểm nghèo của tự do thừa kia, nếu không phải là hạng người mờ mắt, không trông thấy hiện tình báo chí ở ta, thì hẳn là hạng người không xứng đáng với cái thiên chức của một người cầm bút, vì họ không đủ can đảm mà chịu trách nhiệm về những bài vở họ viết ra. Một điều hy vọng quang minh chính đáng của người cầm bút là mong làm cho ngòi bút của mình được tự do. Cái tự do ấy dầu không phải một mai một chiều mà có liền, cái mục đích ấy dầu không phải một bước một vọt mà đi đến được, nhưng chúng ta đừng bỏ qua những cơ hội có thể lần lần đưa chúng ta đến chỗ ước vọng của chúng ta.

Người ta thường ví cái quyền ngôn luận với một con dao bén. Dùng một con giao bén vẫn có lợi, nhưng dùng nó không phải là không nguy hiểm. Cái nguy hiểm của quyền tự do ngôn luận, nếu mà có, thì cũng như cái nguy hiểm của con giao ấy. Nếu ta có một con giao bén, lẽ nào ta lại nỡ từ bỏ nó vì cái nguy hiểm của nó. Điều cần nhứt là nếu ta mà được một con giao bén qui hóa kia thì phải biết trọng nó, đừng dùng nó mà làm bậy, và phải cẩn thận trong khi dùng nó để tránh cái nguy hiểm kia.

Kết luận bài nầy tôi xin nói về một điều ngộ nhận.

Theo sự kiến giải thông thường và cạn gần của phần đông và nhứt là của giai cấp cầm chánh quyền, thì tự do với trật tự là hai điều tương phản. Kiến giải như vậy là một điều ngộ nhận. Vẫn biết về một cá nhân thì mỗi người vẫn muốn cho phạm vi tự do mình càng thêm rộng; nhưng về phương diện xã hội, muốn cho một xã hội được vững bền thì phải lấy trật tự làm căn bản. Tuy vậy, cái trật tự kia vì mưu hạnh phúc cho một xã hội mà mới có, thì không phải là để bảo hộ cho cái tự do của mỗi phần tử trong xã hội ấy là gì! Vậy thì cho đặng một xã hội có thể phát đạt, thì cái trật tự trong xã hội ấy phải là cái «trật tự tự do»; cũng như cho đặng một sự tự do có thể không di hại, thì cái tự do ấy phải là một cái tự do trong trật tự. «Tự do trong trật tự», tức là cái tự do của báo chí mà các bạn cầm bút đang khát khao, vì cái tự do ấy, theo đạo luật 29 Juillet 1881 là nhờ chính thể văn minh mà có. Vậy ở xứ nầy nếu nhà đương cuộc mà có trù nghĩ châm chước cho cái quyền ngôn luận của người Nam, tưởng không nên ngộ nhận rằng tự do là không thể cùng đi với trật tự.

Giang-Hạ

HỘI ĐỒNG CHÍNH PHỦ

Hội đồng chính phủ năm nay họp tại dinh Thống soái Saigon. Đúng 9 giờ sáng ngày 26-12-34, hội đồng khai mạc, quan Toàn quyền có đọc bài diễn văn kể nhiều điều quan hệ, đại khái như: Về việc phát triển sự học phổ thông, ngài nói: Bổn phận của chính phủ là phải mở rộng sự học khắp nơi nhà quê kẻ chợ. Việc học ấy, các gia đình và hương chức phải cần đáng lắm. Chánh phủ chỉ có thể mở ra một ít trường để làm mẫu và đào tạo các thầy giáo trông nom việc thi cử giúp cho, còn lập và nuôi hằng ngàn trường Tiểu học là việc của các gia đình và dân xã, miễn là đừng làm gì trái với trật tự chung.

Về việc bãi kiểm duyệt báo quốc âm, ngài nói: Kể từ 1er Janvier 1935 sẽ bãi sự kiểm duyệt, vì đã có những đạo luật thi hành ở đây để ngăn giữ những người làm bậy, như công kích uy quyền của chính phủ hay vu cáo các vị đại diện của chính phủ, sẽ bị pháp luật truy tố, ngoài ra còn bị thu giấy phép lại.

Ngày 29-12 Hội-đồng đã bế mạc.

CHUYỆN ĐỜI

Anh bạn tôi mừng hụt!

Cái kết quả kỳ xổ số Tương tế vừa rồi đã cho tôi một bài học, hay là nói cho đúng đã cho một bài học cho một người bạn của tôi, mà tôi cũng được hưởng kẻ cái bài học ấy. Người bạn của tôi có mua mấy giấy số. Tánh anh ta quá cẩn thận, những giấy số ấy anh ta cất kỹ ở nhà, nhưng anh ta có đánh máy một bản giản trước bàn giấy tại sở của anh ta làm việc, để mỗi khi họ xổ số có đăng kết quả trên các báo, thì dò cho tiện. Ngày 25 Décembre vừa rồi là ngày xổ số ấy ở trong Saigon. Qua bữa 29, có người làm một sở với anh ta đến sớm, thấy cái bản số của anh ta cũng đó thế thì trật hết. Một người nọ muốn phỉnh anh ta một mẻ cho ra hình, [illegible] giấy xanh anh lại một bản chữ số y như cái bản của anh ta, chỉ sửa có một số mà thế vào cái số 35.109 trúng độc đắc 8 000 đồng. Rồi cũng gián y lại chỗ cũ. Anh bạn tôi khi đến sở, nhớ lại ngày xổ số, bèn để ra đi tìm trên các báo, rồi đó lại cái bản số thì thấy mình trúng được số độc đắc 8.000 đồng. Anh ta mừng quýnh, đem đi tuyên bố khắp các chúng bạn. Những người chạy đến coi thì cũng đều nhận là thiệt cả và mừng cho anh ta...

Thôi, anh bạn của tôi lúc bấy giờ không ngồi một chỗ, không làm việc được nữa. Hết vui hết cười, thì anh ta lại để ra lo tính về việc đi lãnh tiền. Không biết có phải xin phép đi vô đến trong Saigon mà lãnh hay là ở ngoài nầng gởi số trúng vô rồi người ta gởi tiền ra cho. Anh ta còn nghĩ đến cách dùng món tiền 8000 đồng, nào mua nhà mua đất, nào gởi về giúp bà con, nào mua sắm vật tiền dùng trong nhịp tới... Anh ta cũng không quên đồng bào bị bão lụt ở Quảng bình... không biết phải gởi giúp mọi người đồng bao nhiêu. Phải gởi một ngàn đồng chăng? Một ngàn đồng tuy nhiều quá, nhưng anh ta nghĩ bạc ấy là bạc trúng số kia mà! nếu như không trúng thì sao! Hà tiện mà chi đã gọi là làm việc nghĩa, lại phải tích thiệt với hơn! Anh ta lại nghĩ: nhưng nào có ai buộc phải gởi bao nhiêu đâu! thôi thì gởi ít trăm cũng đã được, còn nhiều chuyện khác cần dùng hơn...

Ấy đó, anh bạn của tôi, nghĩ xa nghĩ gần nghĩ quanh nghĩ quẩn, nghĩ đủ cách mà chưa rồi, nên coi bộ ảnh bối rối lắm.

Thấy ảnh như vậy, cái người mà phỉnh ảnh khi hồi đã ra lo, lo rằng lỗ ra ảnh chắc chắn quá, mà để ra đi vay đi mượn để xài trước thì nguy to. Người kia mới lại thú thiệt với ảnh rằng không phải ảnh trúng số mà chính ảnh bị phỉnh. Anh ta chẳng hững, đem giấy ra coi lại, thì quả nhiên cái số độc đắc in trên báo 35.109 mà cái số trên bản của ảnh cũng là 35.109, vậy thì phỉnh thế nào! Ảnh tưởng người kia là nói chơi, rồi cũng trở lại tính chuyện tiêu dụng... Nguy quá, người kia thú thiệt rằng cái bản kia là bản giả... Ảnh cũng không tin: giả thế nào mà chính tay tôi đánh máy ra, rồi dán đó kia mà! Ảnh kêu phải thú thật rằng mình đã gỡ cái bản thật mà thế vào một cái bản giả v. v. thì lần lần anh bạn của tôi mới hiểu ra, càng hiểu ra chừng nào, anh ta càng lấy làm đau đớn chừng ấy.

Nhiều người khác và tôi đây cũng nhiều khi mua giấy số, mà không hề trúng lần nào cả, nhưng chúng tôi không đau đớn, vì chúng tôi không hồi nào được quả quyết rằng mình đã trúng số. Rất là tại anh bạn tôi vì ảnh bị anh kia đưa một mẩu dích đáng. Nếu nghĩ cho kỹ, ở địa vị anh ta đừng nên tin ai cả. Đừng nên tin cái số đăng trên báo, vì báo có thể đăng sai, đừng nên tin cái bản của mình, vì mình có thể chép lộn, chớ đừng nói người ta đánh tiếu nữa; cứ chờ cho ngày nào mình nắm đã số học trúng trong tay, rồi hồi đó mới nghĩ đến cách tiêu dụng. Cũng như nói về lợi quyền của ta, ta đừng nên tin lời hứa của nhà chánh trị nầy, ông quan hành chánh nọ... chỉ đợi ngày nào lợi quyền mình nắm chặt trong tay, thì hồi đó sẽ liệu....

Lạc-nhẫn

Giúp nạn dân! Giúp nạn dân!

Ai là kẻ hảng tâm, nên bỏ ra ít nhiều giúp nhau.

CHUYỆN MÊ-TÍN QUỈ-THẦN VỚI HỌC THUYẾT ĐÔNG-PHƯƠNG

SÃO-NAM

Hai chữ «qui thần» ở trong sách cổ phương Đông là nghĩa làm sao? Đem hỏi người đời nay, chắc ít ai trả lời cho thấu đáo; nhưng cái tục mê-tín qui-thần thời từ Nam suốt Bắc, từ trẻ tới già, trong trăm vạn người may có một hai người tránh khỏi thôi. Lâu nay những nhà chính-trị giáo-dục, như hình bỗng lửng lâm ngơ, không hề ngăn cấm lối mê tín ấy, mà xem như cỏ lệ thêm, khiến cho mối mê tín càng ngày càng in sâu vào lòng người. Thuyết qui-thần phát triển đến bao nhiêu, thời họa mê tín tràn lan đến bấy nhiêu. Suy cái nguyên nhân tuy tội tại nhân dân ngu xuẩn, tập lâu thành quen, nhưng về phần những nhà có quyền chính-giáo lại là lỗi lớn: lợi dụng lòng mê tín để tiện việc riêng mình, tha hồ cho dân cúng cáy, tế đó, sùng bái những hình gỗ, thần trên mà chẳng ai chịu trỏ đường dẫn lối, cái lỗi đó chẳng trách vào người có quyền chính-giáo, thì trách vào ai?

Ký-giả nói thế, chẳng phải là khắc trách đâu. Vì cái tục mê tín tuy tại dân mà sở dĩ nuôi thành sâu mê tín thời thiệt vì người trên bênh vực.

Hiện ở xứ ta, như ở Huế, có vụ đám đất ở dưới gốc cây cồ thụ, đầu tiên chỉ là một gốc cây vô chủ, chẳng có thần thánh ma-quỉ gì, thình lình có người nào, cắt cớ đặt đều, bảo rằng gốc cây kia có thần, thắp hương treo giấy, rồi tiếp đó có 5, 7 người, lần lần 9, 10 người, rồi hàng trăm người, sớm đào tối cầu, rày hương mai sáp, chẳng bao lâu mà những cây đó đột nhiên hóa ra thần bà nầy, thần ông nọ, dưới gốc hiện một cái am thần bé bé! Đầu tiên cái am đó chỉ một túp lều hoặc cái rạp sơ sài như chuồng gà, mà không bao lâu đã nghiễm nhiên một tòa đền ngói con con! thời thần ở đâu, thời chỉ thấy là gốc cây nhành lá, mà người hương hoa cúng bái thời ngày đêm kẻ vai tiếp gót, nhứt là ngày rằm hay mồng một thì chật ních như nêm!

Cái am gốc cây đó, ở về vài mươi năm xưa, thì đám đất hoang bên đường, chỉ có mấy thầy mù qua lại ngồi sủ quẻ bày đặt kiếm ăn, phần đông không để ý đến thì chả nói làm gì; chứ như ngày nay, đã thấy những đám đất đó hóa ra một nơi văn-minh đô-hội, bên đường tráng nhựa, gần cạnh công tòa mà quyền ma-quỉ kia còn hoành hành, thật đáng lấy làm lạ. Lạ vì ở nơi đô hội còn thế, huống gì là thôn quê! Nguyên nhân mê tín ấy chỉ vì cái ngu của dân, mà cái ngu ấy dầu có hại cho ai mà lại làm lợi cho nhà quyền qui, nên họ sẵn lòng ủng hộ, chẳng ngăn cấm làm gì; vì vậy thuyết qui-thần ngày càng thịnh hành, thì mà mê tín ngày càng đắc thế; đến nỗi trăm đường lợi lích về nhân sự đều gác xó, mà chỉ trông vào qui thần cứu hộ bịnh vực cho. Một sự đáng buồn là qui tội cho thánh hiền đời xưa nữa!

Hiện nay nhiều nhà học mới, thấy những tập tục mê tín, trái với khoa học phương Tây, họ đổ tội tại học thuyết Đông-phương, tại hai chữ «qui thần» ở sách thánh-hiền Đông-phương. Lời nói ấy vẫn có thể thiệt. Song nói tục Đông-phương mê tín qui-thần thì đúng, mà đổ lỗi cho thánh-hiền thì oan. Nước nguồn khi ở núi vầu trong, khi ra khỏi núi thời bùn lầy hồn tạp mà mất hết chất trong, lẽ thường như thế nếu thấy giòng đục mà không thăm tới tận nguồn, suy đoán không khỏi sai lạc.

Vậy xin dẫn một ít câu nói về qui-thần ở trong sách xưa, không phải biện hộ cho học thuyết Đông-phương, mà cốt chỉ rõ chân nghĩa là thế nào:

1) Sách Luận-ngữ: «Tử-Lộ vấn sự qui-thần. Tử viết: vị năng sự nhân yên năng sự qui?» (子路問事鬼神。子曰。未能事人。焉能事鬼。) Chữ sự 事 ở đây, không chỉ có nghĩa là thờ, mà lại cần có làm công việc, cũng như chữ sự quân sự phụ mẫu... 事君事父母。 không chỉ hương hoa cúng vái, xôi thịt dâng đơm, mà gọi là sự được, tất phải có việc phận sự nữa. Câu ấy ý nói người việc người ra không có gì là việc qui-thần, nếu bàn việc thờ qui thần đi.

Lại một bài: «Tử bất ngữ quái lực loạn thần» (子不語怪力亂神). chữ «quái» và chữ «loạn» đây là tiếng «chính dùng».

Loạn thần, là những việc qui-thần mê loạn, đức Khổng chẳng bao giờ nói tới. Ngài đã không nói loạn thần, thì có bao giờ dạy tư mê tín đâu!

2) Trong kinh Dịch, có câu: «Thần đạo thiết giáo» (神道設教). Nhưng ở trên câu ấy, đã có câu: «quan thiên chi thần đạo, nhi tứ thì bất thất» (觀天之神道。而四時不忒).

(Xem tiếp trang 2 cột 3)

3 chính trị phạm ở Côn-lôn về

Chiếc tàu «Claude chappe» ở Saigon ra Hanoi hôm 27-12-34 có chở 6 người tù ở Côn lôn về; trong số đó có 3 người chính trị phạm quê Bắc kỳ bị đày đã 20 năm, nay hết hạn.

Ba người là: Nguyễn-văn-Hoành, cựu lý trưởng làng Hiệp thạch, phủ Kinh môn, tỉnh Hải dương, can tội đánh phá tỉnh Bắc kạn, bị kết án 20 năm khổ sai.

Nguyễn-lệ-Quý, cựu lý trưởng làng Ngọc liên, huyện Thanh oai, tỉnh Hà đông, can tội âm mưu đánh đồ chính phủ Pháp và phá thành Hanoi năm 1914, bị án chung thân, sau giảm xuống 20 năm khổ sai.

Dương-khắc-Tuấn, cùng làng với Quý, nhưng buôn bán ở Hanoi, can tội âm mưu đánh đồ chính phủ Pháp và phá thành Hanoi, bị kết án 20 năm tù.

Bị giam tại nhà pha Hanoi mấy tháng, đầu năm 1915, 3 phạm nhân bị giải đi Côn lôn cùng 50 người khác đều can vào việc đánh tỉnh Bắc kạn, âm mưu đánh đồ chính phủ Pháp và phá thành Hanoi.

Ba người nầy, hiện nay trạc ngoài 40 tuổi. Tây 20 năm xa nhà cửa quê hương, song sức người ngỏ mạnh.

(Trích Đông-Pháp)

https://tieulun.hopto.org

THẾ-GIỚI TRUNG-BÀY

Cuộc diện Viễn-Đông sau này.

Ai cũng biết cuộc diện Viễn đông, lâu nay liệt cường vẫn giữ mặt «quyền lợi quân đồng» mà nay thì cái cân ấy đã thấy nhiều thiên lệch. Ai cũng biết Trung hoa lâu nay làm miếng thịt béo cho liệt cường xâu xé: liệt cường không xang đột nhau thì chớ, nếu xang đột tất là do mối quyền lợi miền đại lục ấy, mà nhà chế bá yếu kém không thể tách riêng mà đứng ra ngoài vòng «trường quyền rừng đạn» của các nước đâm bầu nhau, đành là tự thân Trung hoa không ưa thích gì chuyện đã mất ghê gớm ấy.

Tuy vậy, cái mấy bọn phác, fa nhau không xa, «2 con trâu bò» nhau, rốt lòng bị đó đẹp ấy là một cái «cao»; mà «cô trai nhà nhau, bác thái được lợi lại cũng là một cái «cao». Bởi trước tình hình Viễn đông mà sau này có cuộc rắc rối — nói rõ là cuộc đại chiến tương lai — thì hai cái «cao» trên, nước Tàu không ngồi vào «cao» nào thì lại sang «cao» kia, chớ không thể đứng giữa làm người «khoanh tay ngồi nhìn» mà mong có lần phúc lại tránh khỏi đầu bọn trên. Lẽ lý hiển nhiên.

Tình thế Trung hoa ở giữa «vòng xoay khu ốc» ấy, khó khăn là giường nào! một số báo trước, kỷ giả có thật lời đàm thoại của Tưởng-giới-Thạch ký trường Trung hoa (cũng như thủ tướng) cùng nhà phóng sự báo Nhật. Tuy lời nói thận trọng, song cũng tỏ ý hết phục vô lực cường chiếm của người Nhật. Hay giáo đạo hội Thượng hải, muốn cho quốc tế tri thức phổ cập quốc dân, có mời nhà chính trị học giả trứ danh là Chương-uyên-Khước tiên sinh đến điển giảng. Tiên sinh có giảng một bài: «*Trung quốc nên đáng phương châm nào mà ứng phó với biến cuộc tương lai*». Bài ấy nói rõ tình hình liệt cường ở Trung hoa và đã tỉnh quốc dân về đường đối phó, lược thuật đại lược như dưới:

Phải xét thấu tình hình thế giới

«Biến cuộc thế giới sau này — nói rõ là tương lai chiến tranh — phát sinh vào lúc nào và ở địa phương nào, các nhà ngoại giao, quân bị và chính trị, ý kiến khác nhau: kẻ thì đoán là ở trung tâm đại lục Âu châu, kẻ thì nói ở phương diện Viễn đông. Biện luận giải ấy vẫn có lẽ, vì 2 nơi ấy chứa đầy những kho chứa người lửa chiến tranh, và có tánh chất liên đới, nghĩa là Âu lục có liên hệ đến Viễn đông mà Viễn đông cũng có quan liên với Âu lục, không phân tách hẳn ra được. Song tựu 2 miền ấy mà so sánh theo nghiêm cảnh, thì ngọn lửa chiến tranh ở miền Viễn đông bùng ra cũng tất mà cũng dữ dội hơn, vì các cớ dưới này:

1) Sau cuộc Âu chiến, trung tâm điểm chính trị thế giới đã do Đại tây dương mà dời sang Thái bình dương.

2) Mối cạnh tranh quyền lợi của liệt cường ở Viễn đông đã đáp tới chỗ đụng chạm nhau mà không phương tránh.

3) Bên Âu, nước Đức tuy có tánh hiếu chiến mà sau trận Âu chiến, nội lực chưa sung. Còn bên Đông nước Nhật, phái quân nhân đã có lòng ham chuộng chiến tranh, mà chính quốc gia Nhật lâu nay lại từng hưởng cái vinh dự và quyền lợi «chiến thắng» chưa nếm cái mùi cay đắng vì sự «chiến bại» nên đã tìm đang hăng hái.

Vì lẽ đó trên nên ta đoán chắc rằng chiến họa tất phát sinh ở Viễn đông. Mà chứng vào thực sự lại càng xác:

Một nhà học giả mỹ Bỉ-thế-chi có nói: «Trận thế giới đại chiến thứ hai, phương Tây sở gây ra vì Đức chiếm Sarre; phương Đông thì sẽ gây ra do Nhật chiếm đông bộ Tây tỵ lợi ấ... Nay xét về thực tế thì vấn đề Sarre, điều tính có vẻ ôn thêm mà ở phương Đông thì Nhật đã tuyên bố «phế tiêu hải quân điều ước». Thế là cuộc quân thế ở Viễn đông bị ảnh hưởng lay động nhiều, không khác gì đám mây đen đã báo tin cho chúng ta hay rằng trận mưa to sẽ đến.

Theo chỗ phân tách trên, cuộc tương lai đại chiến sẽ bùng ra ở Viễn đông. Chúng ta thử suy tưởng nước Trung hoa ta sẽ chịu ảnh hưởng nguy hiểm và nghiêm trọng ra thế nào. (*Còn nữa*)

K. Q. thuật

VIỆC THẾ-GIỚI

Nước Tàu vẫn rối

Thượng-hải, 26 déc. — Tỉnh hình tỉnh Kouei-Chow rất đáng ngại: 40.000 quân cộng tràn bao vây tỉnh ấy, bọ đã đóng sát biên giới tỉnh phía nông Chiết, nhưng chưa qua được nông ấy.

Võ quan Nhật bị bắt ở Nga

Moscou, 24 déc. — Một viên võ quan Nhật, Thiếu-úy Saidini và một viên quan hầu Mãn châu bị bắt ở Verhneudinsk, cách Imas về phía nam 30 km, trên bờ sông Ussouri. Viên võ quan kia có mang trong mình một cái máy chụp hình, và đọc đồ nhiều nọ... Ông ta khai rằng đi tìm hai người nông dân Mãn châu bị người Nga bắt trước kia. Vụ này đương còn điều tra.

Xiêm hoàng chưa quyết định

Londres, 24 déc. — Ba phái viên của Nghị viện Bangkok lại đến tiếp kiến vua Prajadipok ở Sarcey lần nữa. Sau 2 giờ đàm thoại, các phái viên tuyên bố rằng sau nhiều tuần lễ nữa vua mới quyết định từ ngôi hay không.

Cuộc xung đột Ý-A (Abyssinie)

Addis Abeba, 24 déc. — Báo «*Daily Express*» đăng tin sau này: «quân Ý còn đương tiến tới trong miền Ualual và máy bay của Ý ném bom xuống nhiều nơi hiểm yếu.

Rome, 24 déc. — Chính phủ Ý có gửi cho Quốc liên một cái giấy về vụ lôi thôi ở Ualual, nói rằng đồn binh Ý trong thành phố ấy bị đánh thình lình và kể rõ lại các mối ác cảm Ý-A.

Londres, 25 déc. — Có tin ở Addis-Abeba cho thông tấn «*Reuters*» rằng theo tin người A thì hiện người Ý đương đắp con đường xe hơi từ Hadir đến Lueriagubi ở đất A. Tin ấy lại nói quân Ý đã chiếm Afdub và thả máy bay bay-liệng luôn luôn trên quân A.

VÂN-HÒA và QUAN-HẢI

Ở NGÃ-GIỮA (ĐƯỜNG GIA-LONG),

Đã dọn lên phố

87, RUE PAUL-BERT

Sách Quốc văn và Pháp văn — Đồ dùng của học sinh — Đủ các thứ thuốc cao, đơn, hoàn, tán. Lại có bán đủ các thứ *CHIẾU* (chiếu in, chiếu dận, chiếu cải hoa, chiếu lót xe, trải salon) — Đệm chùi chân — Các thứ đồ máy — Ghế Thonet — Đồ gỗ như đường, tủ, ghế salon, buffet v. v.... — Đồ pha lê — Đồ sứ — Xe autofort — Guốc Phi yến.

Còn nhiều các thứ đồ vật khác, xin mời qui khách đến xem sẽ biết.

Chuyện mê tín qui thần

(Tiếp theo trang nhất)

Đó là chỉ đạo thần diệu tự nhiên của tạo vật, nghiệm chứ «thần đạo» mà nói về bốn mùa vận hành chẳng sai thì rõ, nào có ý gì nói qui thần yêu ma gì đâu.

«Âm dương bất trắc chi vị thần» (陰陽不測之謂神). (Khi âm khi dương không thể lường được, gọi là thần).

Mạnh-tử: «Thánh nhi bất khả tri chi vị thần» (聖而不可知之謂神).

(Trên bậc Thánh nhân còn có bậc cao hơn nữa, không thể lấy ý tưởng suy trắc được, ấy gọi bằng thần).

Xem những câu nói chữ «thần» như trên, thời thần chỉ là chân lý tự nhiên với nghĩa vụ đương nhiên, mà đến khi tác dụng, lại thiêng liêng hoạt động, thế mới là thần. Nhưng mà đó chỉ thuộc về lý tưởng, đến hai câu trong Hệ-từ kinh Dịch; mới thiệt là thần ở nơi thực dụng.

«Hình nhi vị chi khí, chế nhi dụng chi vị chi pháp, lợi dụng xuất nhập, dân hàm dụng chi, vị chi thần». (形乃謂之器, 制而用之, 謂之法, 利用出入, 民咸用之, 謂之神).

Nghĩa là cái gì có hình hiện ra, gọi là khí, chế tạo ra mà dùng được, bảo rằng pháp. (Khí, nghĩa là các thức đồ đạc máy móc, như cơ khí, khí cụ v. v.); dùng khí với pháp đó, lợi tiện ra vào cho người dùng; nhân dân đều được dùng khí ấy, gọi bằng thần. Chúng ta thử đọc câu: «lợi dụng xuất nhập, dân hàm dụng chi, vị chi thần» thời thần chẳng phải là thiên cơ huyền bí, mà chỉ là những giống làm lợi ích sự sống cho loài người.

Xe vì sao mà vượt qua được núi? thuyền vì sao mà lặn ngầm được dưới biển? dây điện vì sao mà thông tin được khắp trời? ống nói vì sao không có miệng mà hay nói? tàu bay vì sao mà liệng ở không trung? Đại loại những cái ấy, tất thảy là thần. Bởi vì lợi dụng xuất nhập, dân đều dụng được, thần như thế mới là thần ở nơi sự thực. Thánh hiền xưa, lấy thần đạo dạy đời, chính là thần ở nơi nhân sự, có phải ở nơi ma quỉ đâu. Kia thần ở gốc cây, đất đá, khe bếp, ngoài đường, trong nhà buồng, ngoài cửa ngõ... giống thần ấy, tất thảy là thần ở trong mắt người ngu xuẩn, chỉ bọn thầy phù, thầy bói, thầy cúng sùng bái mà thôi, vậy mà vu cho chữ thần của T. anh hiền thiệt là oan quá. Ngoài ra như Trung-dung có nói:

«Cái công đức của qui thần rất thịnh, mắt không thấy, tai không nghe, tuồ vật gì cũng không sót». Thế thời qui thần há phải giống chúng ta cần đồng cần bóng mà được nghe được thấy đâu!

Lại còn chứng thêm một việc nữa: Thần học ở Á-châu này, cao diệu tinh thâm nhất là Phật học, mà kinh Phật cũng nói:

1) «Không chư sở hữu nhứt thiết sắc tướng, thị danh vi Phật» (空諸所有一切色相, 是名為佛). Nghĩa là: Bao nhiêu sắc tướng, nhất thiết không gì cả thảy, mới gọi bằng Phật.

2) Nhược dĩ sắc kiến ngã, dĩ âm thanh cầu ngã, thị nhân hành tà đạo, bất đắc kiến Như-lai (若以色見我, 以音聲求我, 是人行邪道, 不得見如來).

Nghĩa là: Nếu lấy sắc, lấy tiếng mà cầu ta, chẳng thể nào dòm thấy được phật Như-lai.

Xem như lời kinh ấy, thời phật chỉ là tâm linh tác dụng, chẳng bao giờ cầu Phật ở nơi có hình có tượng. Kia những trò lâm chúa tạo tượng, chè chuốt hương hoa, gục lên gục xuống, nào phải là chuộng Phật đâu, họ chỉ là lợi dụng Phật mà thôi.

Hàn tóm lại, các Thánh triết Đông phương ngày xưa đều có nói thần, chỉ là ở nơi chân lý; vẫn có nói Phật, nhưng Phật chỉ ở nơi tâm linh, thiệt không bao giờ bảo người ta mê tín. Người đời sau mất quá cạn, óc quá đói, xét chân lý quá mơ mảng, nuôi tâm linh quá nghèo đói, quay trở lại tự mình mê tín, mà đổ tội mê tín cho học thuyết thánh hiền, thiệt là thằng lận xem hài, trái với học thuyết thánh hiền biết bao!

Sào-Nam

Mọi bắt cóc dân ta

Trưa ngày 13 tháng 11 ta (19-12-34), vì mối bắt bằng sao đó, có 5 tên mọi ở thuộc cơ nhứt, tổng Thuận, đồn Minh-long (Quảng-ngãi), mỗi đứa tay cầm 2 cây mác, xuống đông núi ở Lò-muỗng miệt Phú-Khương, thấy những tên Cưu, tên Khoan, tên Hồ và tên Liên đốn củi, bèn tới bắt tên Cưu hỏi nhà, Cưu biết chuyện không lành, thoát chạy và la làng, bọn mọi ném đá, Cưu bị thương nặng, tên Khoan cũng bị mọi vi bắt và ném đá bị thương. Duy có tên Hồ 16 tuổi và em là tên Liên 11 tuổi, đều bị chúng bắt (sau Liên được thả). Hương lý được tin, nổi trống mỗ rút dân đi tiếp cứu, nhưng mọi đã dẫn người đong mất.

Quan kiểm-lý Ba-tơ và Minh-long độ này đương đi rảo đến các sách mọi thúc thuế.

Thường năm vào khoản gần Tết ta, là hay thấy bọn mọi chơi kiền bắt cóc ấy, quan trên nên để ý mà ngăn ngừa cho. Dân Ẩn

KHÍ TA KHÁT NƯỚC

Antésite pha với ít nước lã là một *vị giải khát rất tốt*. Uống rất ngon thơm, không bứt mà mồn miệng không khô khan lại không có một tí rượu nào.

Antésite làm toàn bằng chất rất đặc quế cam-thảo, thạch-long đởm và các cây thơm. Hỏ vài giọt vắp một cốc nước lã, hãy một thìa cà-phê vào một lít nước thì được một *vị giải khát rất bổ, giúp cho sự tiêu hóa, trị các chứng sốt rét, hợp theo cho các thuộc địa* (dùng đã 30 năm nay ở Algérie, Tunisie, Maroc, Đông Dương, AOF., AEF., V. V.)

Antésite đựng bằng hộp nhỏ pha được 30 hay 80 lít nước rai khát bán ở các nhà bào chế, các nhà tạp hóa, cùng các nhà bán đồ ăn. Nếu không mua được thì gửi theo 5 quan cho N. PERROT ANTÉSITE Voiron (*Isère*) (*France*) rồi tức nhận được ít mẫu pha đủ 30 hay 40 lít nước rải khát mà không mất cước.

Có bán ở Huế: M. IMBERT
Bào chế Centrale ở Đông Pháp

M. Tạ-ngọc-Liễn Pharmacie *Route Coloniale N° 1 à Nhatrang*

VIỆC TRONG NƯỚC

Tây say đánh người

HUẾ. — Chiều ngày 30-12-34, hai người tỉnh Tây vì đốc rượu nhiều quá, đi ngả nghiêng nơi đường Gia long, rập người thì đánh, gặp xe đạp hoặc xe tay thì cản lại không cho đi.

Khi 2 người đến gần nơi tiệm bán gạo kia, có đánh một người học trò khá nặng. Bu lít thấy nhưng không giám làm gì. Sau đi lần xuống đến cửa Đông ba, bị viên Đội đồn Mang cả dơ súng lục ra dọa mới bắt được dẫn về.

Theo luật nhà binh, về đồn, tối hai người lính đó có bị phạt. X. V.

Bị đòn quá lẽ!

THANH-HÓA. — Nguyễn làng Dụ-côn, tổng Tuất-lai (Quảng xương), mùa tháng mười âm người bị lại mất bắt, nên vụ thuế năm nay còn lưu lại đến tháng 10, cả sưu thuế 950$00. Ngày 14-10, thầy chánh cùng hai người lính và một tên tổy về đốc số thuế thiếu. Trong làng hồ thiếu nhiều người thiếu ít, dương lo đã bộp, có tên Lê văn Bằng bị thầy chánh đánh một trận xiềng lưng; việc đến quan, có thầy Thừa về khám. Theo lời cung của vợ tên Bằng, thời chồng mụ thiếu 3$, mà ngày tháng năm, lý trưởng đã bắt một số nhân nhiều, một cái đù và bắt nồi v. v.... lý trưởng lấy đồ ấy mà không chịu tính trừ thuế cho chồng mụ. Ngày 14-10, thầy chánh về đốc thuế, đem hương chức và mấy tên trai vào nhà mụ bắt thuế, chồng mụ xin khất và xin thầy bắt lý trưởng phải giả lại đồ đã lấy nồi tháng năm, rồi chồng mụ xin nộp đủ. Thầy chánh không nghe, liền sai trói vào nhà lục soát được một gánh gạo và sáu đôi chiếu (giá hơn 2$) lại trói cả hai vợ chồng mụ đánh một trận rồi giải cả ra điếm làng. Khi ở điếm lại bị đánh thêm. Thầy chánh lại vu cho chồng mụ đánh lính, sai hương kiểm và ba tên trai giải chồng mụ đi huyện Vĩ b, trói chặt quá, lại bị đánh đau, chồng mụ không đi được, tên thầy thầy chánh đánh luôn một trận và lấy giây trói cả chân lại, sai trai lông cây vào khiêng; nhưng chồng mụ bị thương nặng nên mê điếm đi, nằm sóng giữa đường, trai giải bỏ chạy, nên mụ dòn ngựa thầy xin thầy đợi quan về sẽ đi...

Câu chuyện chỉ thế, thế mà thầy về làm giấy trình quan vu cho làng tội phản kháng. Lạ nhỉ! _____ Người dân

Lộc đã được tha

VINH. — Mới rồi T. D. có đăng tin Lộc quôc thuốc bắc ở Bến thủy bị bắt về ở một thám Vinh. Sau khi bị giam hơn 20 ngày đã hỏi qua về chuyện cũ năm xưa, Lộc đã được tha về nhà. P. V.

Các giáo sư đã được bổ dụng

NGHỆ AN. — Kết quả kỳ thi tuyển giáo sư hôm 17 Décembre vừa rồi, trên 300 thí sinh ứng thi, được 102 người trúng tuyển. Trong số hỏng, có sự học sinh đệ tam và đệ tứ niên Cao đẳng tiểu học, và người các lớp sư phạm Vinh-Huế (chỉ kể những người đã tốt nghiệp).

Trong số trúng tuyển, những người đã có bằng sư phạm, và học sinh đệ tứ niên, được nguyệt bổng là 8$. Còn những hạng chỉ có bằng tiểu học trở xuống được 6$ thôi.

Sáng hôm 27 Décembre vừa rồi đã có hơn 80 giáo viên về nhà học chánh nhận giấy đi các trường tổng và trường làng. Còn hơn 20 người chờ có trường sẽ bổ. Kỳ thi này cũng có người đạy có tiếng mà bị hỏng. T. T.

Phát chẩn cũng tính công ư!

Sau trận thủy tai ở Hà-tịnh, mà nước có chở gạo đi phát chẩn cho dân, đem gạo đi, thường có lính canh giữ. Tại phủ Đức thọ, cứ mỗi thuyền gạo chở đến chừng 2, 3 chục bao (mỗi bao 100 kilos) thì lính đồn Linh-cảm được lấy vài ba bao, nói là lấy công cho lính (?).

Nghe dân có tỏ nỗi ấy với ông nghị viên hàng tỉnh, việc ấy đã trình bày tới quan Công sứ.

Dân đói

Thần Công lý ở đâu?

HÀ-TỊNH. — Ở nại chàng tôi, có Bình văn Nhuận, người làng Đông khê (La sơn), đưa khế ruộng thừa xưa một mẫu xin lý trưởng và chi quan nhận thực, vay ông bang nông phố 100$; quá hạn không có giả, ông bang tịch biên phát mãi ruộng ấy thì chỉ có mai sao, bán được 25$, còn nhiều 75$ ba người chi quan phải bồi, lý trưởng và tên nhận phải mỗi người ba tháng tù, miễn con phải giam ở lao Hà-tịnh.

(Xem qua trang 3 cột 1)

傾葉油

SẮP MỞ TẠI HANOI

Gần đây, chúng tôi nhận được rất nhiều thơ của các bạn thân KHUYNH DIỆP, các ngài tin dùng DẦU KHUYNH-DIỆP, các nhà Đại-lý và các nhà buôn KHUYNH-DIỆP lớn nhỏ tại Bắc-kỳ phàn nàn hiệu KHUYNH-DIỆP không đặt ngay một Chi-điểm tại Hanoi mà làm việc cho tiện.

Thì nay, chẳng giám trái ý các ngài đã có lòng chiếu cố, chúng tôi sắp mở chi-điểm KHUYNH-DIỆP tại Hanoi.

Càng ngày hiệu KHUYNH-DIỆP càng mở mang thêm to tát, dầu KHUYNH-DIỆP chế tạo càng ngày càng thêm tinh mỹ, các bạn yêu KHUYNH DIỆP mỗ, ngày mỗi thêm nhiều, lẽ tất nhiên là phải chia công việc ra như thế mới tiện.

Vậy trong khi Chi-điểm KHUYNH-DIỆP tại Hanoi sắp thành lập, ở Bắc-kỳ, các ngài cần đến gì xin tạm do địa-chỉ sau này:

M. Bửu-Hoàng

11, Rue Laveran, 11 -:- HANOI

Lúc nào chi-điểm KHUYNH-DIỆP mở cửa sẽ có địa-chỉ mới

Nay kính cáo

HIỆU KHUYNH-DIỆP

Sở chính tại BẾN-NGỰ — HUẾ

Giây thép tắt: VIÊNDƯ HUẾ — Giây nói: 87

Trong khi bản hiệu chủ nhân sang Pháp dự Đại hội nghị kinh tế các nước thuộc địa tại Paris, các ngài cần chi xin viết thơ tiếp hay qua chơi:

M. VIÊN-DƯ

Délégué de l'Annam à la Conférence Intercoloniale

59, Boulevard Jourdan, 59 -:- PARIS XIV

NHÂN-TẠO-HUYẾT | **CỐ-TINH BỔ-THẬN**

CHỦ Ý

BỔ-HUYẾT — SÁT-TRÙNG

Bổ dưỡng thân-thể — Lọc sạch máu bầu — Làm cho khỉ-huyết sung-túc — Công-dụng đặc-biệt là sát được vi-trùng LẬU và GIANG-MAI, và các chứng sài, lở, ghẻ — *Giả sử gần tri ít ăn, xanh xao — Đàn bà có mang dùng an-thai — Ở cữ dùng chóng đỏ da, mau trở lại tươi đẹp.*

Mỗi chai 1$50 — Nửa tá 7$50

THẬN HƯ — DI-TINH

CHUYÊN TRỊ: Di-tinh, mộng tinh, hoạt-tinh — Khi sự phát: đau lưng, mỏi vai, mất hoa, tai ù, đầu váng, cổ họng ráo, môi khô — Đêm nằm ít ngủ, hay thao thức ngồi lên miên, chiêm bao mộng mị vẩn vơ... Dù nặng nhẹ, đa dùng đến thuốc này là được khỏi hẳn.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 5$00

Hai thứ thuốc này nổi tiếng khắp Đông-Pháp, ngoài những bức thơ minh-tạ đã đăng trước, nay xin dịch bản phân chất, đoạn quan năm ANTONINI ban khen thuốc NHÂN-TẠO HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE — HANOI như sau:

« . . . . Thuốc này lấy toàn tinh chất của mười một thứ cây qui, trong đó có vị NHÂN-SÂM « chế theo phương pháp bào chế Âu-tây, hợp dụng cho người Annam có thể bổ khỉ huyết « tăng sức khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouges du sang) tươi tốt trong sạch, vô sát « trừ được vi trùng lậu, giang mai ».

Trích dịch đoạn ngài chứng nhận thuốc CỐ TINH BỔ THẬN:

« . . . . Thuốc này không có chất độc, tính chế toàn nguyên liệu rất qui như SÂM mật-ong v.v... « tri chứng đau thận di-tinh ».

Mua buôn, mua lẻ, hỏi làm đại-lý do nơi: **SINH-HUY DƯỢC-ĐIỂM, 59, Phố Ga -:- VINH**

« Chi-điểm Đồ-Lương » trước chợ Cửa Thành ».

MIXTURE TRITONIC

Chuyên trị những bệnh: thiếu huyết, mệt nhọc ăn không tiêu, đau lâu mới mạnh, đàn bà bị bạch trọc, hoặc mới ở cữ dậy

MỘT CHAI 0$60

SIROP PULMÔ

Trị các chứng ho người lớn như ho gió, ho đàm, ho từng cơn, suyễn, đau ống phổi, đau cuốn họng v. v.

MỘT CHAI 0$90

PHARMACIE PHẠM-DOÀN-DIÊM — **TOURANE**

https://tieulun.hopto.org

Sữa
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỨC KHOẺ CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở Khắp Đông-Dương

Năm 1934

AI MUỐN MAU GIÀU SANG ?

hay là các Hiệu Buôn muốn chóng hưng vượng thì nên gởi ngay thơ ra mua toàn hay làm Đại Lý các món Thuốc Thần Dụng như thuốc: 1) Nhi-vương, trợ máu; 2) Hồi-xuân, 3) Lá chiếc (Nhỉ-thanh); 4) Bình chapt, Mã-trung; 5) Đau bụng; 6) Tảo bàn; 7) Thơi khí; 8) Bao mất; 9) Đau bụng, ợ chua, nôn mửa... giá rất rẻ mà cực hay, uống thuốc nào là khỏi bệnh ngay, thơ khen ngợi rất nhiều, mà nhà nào cũng phải dùng tới luôn... và các phương Thuốc chuyên trị bệnh khó khăn kinh niên như: 1) Lão-đinh-niên; 2) Giang-mai; 3) Di-mộng-tinh; 4) Ma-tinh-niên; 5) Đau bụng kinh-niên; 6) Động-kinh; 7) Bạch-đới; 8) Kinh không đều; 9) Hậu-sản; 10) Tang-sản, sản nhi... giá tính hạ mà hay vô cùng, vì toàn là thuốc gia truyền, rất kinh nghiệm. Gửi thơ về hỏi thể lệ, Bảo-đường sẽ trả lời ngay, cứ theo phương pháp buôn bán có qui cách định, đã giầy công kinh nghiệm của Bảo-đường thì quyết là sẽ thu được một mối lợi to lớn vững vàng lắm.

AI MẮC BỆNH KHÓ KHĂN KINH NIÊN

như Ho lao, Đau phổi, Ho suyễn, Phong hải, Giang mai, Lậu kinh niên, Di mộng tinh, Tỉ bại, Phong thấp, Động kinh, Điên dại, Bạch đới, Kinh không đều, sản nhi... dùng thuốc đã nhiều mà không hiệu thì nên gởi ngay thơ ra Bảo-đường mua các Thuốc chuyên trị gia truyền đã lâu đời, rất kinh nghiệm thần diệu, mà uống cho sớm khỏi đi — Người nào muốn dùng thêm Tiên Tửu thì xin tính giá đặc biệt — vì các bệnh đó đã lâu, bệnh thì mình ra cố tật, đau khó một đời, bạc tiền cho cố mua chữa, bệnh thì mang nặng hại tới tính mạng, cho nên khỏi sớm ngày nào là hơn ngày ấy. Vậy các Ngài có thấy ai đau ốm, không luận là nặng nhẹ, cũng nên vì tình đồng bại mà mách bảo bệnh nhân ở ngay thơ ra ĐẠI-BẢO ĐƯỜNG 22 rue Médicaments à HANOI mua thuốc uống cho sớm khỏi đi, trước là cái thân khỏi đau đớn khổ sở, sau là khỏi tốn đồng phải các thuốc nhầm nhà ngang đặc thì thực là một công đức lớn lắm vậy.

Hãy thuốc, hết bệnh, Bảo-đường xin trả lời tường tận ngay.

Nay kính cáo
ĐẠI-BẢO-ĐƯỜNG
22, rue Médicaments -:- HANOI

Việc trong nước

(Tiếp theo trang 2)

Cùng bạt La sơn. Nguyễn minh Châu ở làng Thái yên (Hàn lâm viện k ểm thảo) vay một số bạc 3 600$, cũng thế nhà vườn và điền điền, quá hạn không có giả, nhà ngân hàng sức biên tịch, khi ấy mới xảy ra việc gian dối, đồn điền của 5 người mà y nhận lấy một mình, (5 người là Lê-Vỗ, Nguyễn-Canh, Nguyễn-Bính, Nguyễn-Pháp và y, ruộng thì 124 mẫu, y khai 420 mẫu), sau việc bại lộ, có thầy thừa phái ở phủ Đức tên là Nguyễn Huyến đồng mưu bị cách chức. Còn quan hàn Nguyễn minh Châu nghe đâu bộ làm ăn gì không biết, vẫn thấy đứng ngoài vòng pháp luật.

Xem như hai việc trên này thì chuyện trước trả đã nợ mà còn ở tù, chuyện sau gian một số lớn mà không việc gì. Ai biết công lý ở đâu ?

Dân đen

Tịch biên vì nợ Nông phố ngân hàng

QUẢNG-NGÃI. — Mấy năm nay, nhà nông thôn quê gặp cảnh cùng khốn mà có Nông phố ngân hàng cho vay, cũng đỡ ngặt trong lúc tạm thời. Nhưng vì mạn không hoàng kế tiếp, lúa bán không được, hoặc bị mùa màng mất mát, mà chạy không ra bạc trả nợ, thành có nhiều nhà bị tịch biên gia sản.

Nợ không có trả, thì bị tịch, người có vay có chịu để đành, hay là người đứng bảo lãnh cũng có phần trách nhiệm. Nay lại có người không vay không lãnh bị người khác giả tên mà bị tịch biên thì oan khổ biết bao.

Như ở Sơn tịnh, tên Truy có vay nợ 60$, biên tên Đỗ-Thúc và Trương-quang-Thế đứng bảo lãnh. Nay tên Truy không có trả, 2 người bảo lãnh bị tịch biên, 2 người nầy kêu nài là không bảo lãnh, xin quan đảo chứ ký, mà quan huyện Sơn tịnh không xét. Như vậy có oan không ?

Biết chuyện

Sao lại đình cứu ?

BÌNH-THUẬN. — Tại huyện Tánh linh một xảy ra một vụ kiện: thầy Đội lộ B. M. thông đồng với bọn chánh phó tổng Mọt tổng La dạ, bức cách tên G. 10$, tên G. làm đơn xuống tòa sứ Phan-thiết kêu, quan Sứ giao cho tỉnh, tỉnh giao huyện xét chứng có đành rành. Thầy M. thú nhận và đem số bạc 10$ trả lại cho tên G., quan huyện bèm xin đình cứu.

Cũng tại huyện ấy, tháng trước, có tên C. (mật) kiện thầy Đ., quan bổm tỉnh, quan tỉnh thân hành lên tại huyện xét, không chứng có gì đích xác, mà thầy đã lại bị triệt, hồi cứu tại tỉnh đã hơn tháng nay.

Nguyên 2 chuyện đó cũng xảy ra trong một huyện mà quan huyện xử khoan nghiêm khác nhau, nên người ta cho là không công.

Thác dân

Hay nhứt tại SAIGON

Le 9-10-34. — Tôi cho đem bạc, thuốc SƯU-ĐỘC BẠ-ÔNG-HOÀN hiệu ÔNG-TIÊN, trị bịnh lậu kinh niên hiệu nghiệm như thần, đúng như lời rao bạch ở các bản, vì tôi cho người bịnh dùng rồi mới biết chắc. Xin ông cho gởi thêm tôi 5 hộp nữa rất cám ơn.

M. Lê-văn-Châu

Agent principal au Tribunal de MYTHO

Le 15-6-34. — Ta mới sở cố, lỗ hàm vui mừng phải bịnh mang độc, giương mai, chạy đủ thuốc, đúng đã thử thuốc không hết, mọc mụn lở tới công mình, mỗi lần đại tiện, tiểu tiện rất khó khăn, phát mất hết cả thân mình, nhờ đúng có mấy hộp thuốc Sưu-độc bá-ông-hoàn của ông mà bịnh hết nhiều, xin ông gởi tôi mua thêm 7 hộp nữa đúng cho tuyệt nọc.

M. Huỳnh-văn-Sâm

Marin N° 1125 Avion Tabare à SANGHAI

Le 28-6-34. — Không phải một mình tôi, hết thảy người một nước tôi, đều công nhận thuốc Sưu-độc bá-ông-hoàn, hiệu ÔNG-TIÊN, gồm trị các chứng bịnh tình như: tim la, cốt khí, mang độc, giương mai, đau lậu... hay hơn hết, vì đúng công tuyệt nọc, vì tôi đã cho mấy người làm công đã đúng rồi mới tin nhau.....

Đó là thơ của ông TRẦN-PHÚC, người TRIỀU CHÂU, đại thương gia ở CAOMÊN, gởi cho nhà thuốc ngày 20 6 34, thì qui ngài đã biết thuốc *Sưu-độc bá-ông-hoàn* hiệu ÔNG-TIÊN hay đã thế nào.

Mỗi hộp 1$50, uống 5 ngày

Có bán ở các nơi đại lý nhà thuốc ÔNG-TIÊN, ở xa gởi lãnh-hóa giao-ngân đó:

Nhà thuốc ÔNG-TIÊN
Annam Dược-phòng
N° 83-84-85-86, rue P. Blanchy prolongée
PHUNHUAN Saigon

ĐOÀN THIÊN TIỂU THUYẾT

TRÊN MIỆNG CÁI HÀM TRỤY LẠC

CÁI LÀM CỦA CÔ LOAN

Tác giả : GIANG-Hạ

Đêm khuya, ngọn đèn leo lét... trong phòng, cô Loan ngồi tựa áng chờ chồng.

Cô Loan là một cô gái nhà quê, có chồng làm tham tá, cậu tham Hai. Cô ngồi chỗ bàn giấy chồng cô, muốn cho khỏi phải cái đau đớn trông thấy thì giờ dằng dẳng, muốn cho được xao lãng ở giữa khoảng đêm trường canh vắng, cô lật các thứ báo sách trên bàn coi. Nhưng vì cô học hành không mấy chút, nên cô chỉ lật coi các hình ảnh chớ nào có phải để đọc các bài luận thuyết đại-hải trường-giang... Mà cho đến học giỏi như cậu Tham cũng ít khi coi đến, huống là cô ! Vì có nhiều tờ báo chồng dồng chưng trên bàn mà cái băng không hề thấy gỡ.

Xem hết hình ảnh, cô lại thở ra. Đồng-hồ treo vách đồ boong..., boong... mười hai tiếng. Trong cảnh đêm tàn canh lạnh, không một tiếng gì xảy ra mà không làm cho cô Loan lóng tai chú ý. Ban đầu, thỉnh thoảng còn nghe những giọng anh bán nhỏ rao hàng, tiếng chuông bác phu xe kéo xe về cất... đến sau chỉ nghe tiếng dế nỉ non, tiếng con thằng lằng chắc lưỡi. Cô Loan buồn làm sao !

Đồng hồ treo cách lại đánh « boong »... Tiếng đồng hồ như dội vào lòng người đương ngồi trông đợi, và đánh thức những nỗi đau đớn trong lòng.

Cô Loan nhớ lại....

Mới năm nào sau khi cùng cậu Hai kết duyên Tần Tấn, cô đưa cậu lên tàu ra Bắc « deo đuổi hai chữ công danh », cô còn nhớ sắc mặt buồn rầu của chồng cô lúc ấy. Hai vợ chồng mới cưới, chưa sum hiệp được bao lâu, mà một cái giấy thép của quan học chánh đã vội làm cho cặp oan ương xa cách ! Người đi trong dạ bồi hồi, kẻ ở đứng ngẩm theo cái toa xe khuất lần trong làn khói, dường muốn đứt từng đoạn ruột. Từ đó cậu ở Hà-thành nấu sử xôi kinh, cô về nhà quê ở với cha mẹ lo việc tằm tơ gieo cấy; trong những thơ từ qua lại chứa đầy biết bao nỗi nhớ thương !

Một năm, hai năm, cậu Hai học đã thành tài, nghiễm nhiên là một ông tham tá. Cậu được bổ ngay ở thành .... tập sự. Cậu nói trong mấy lúc đầu chỗ ở chỗ ăn xếp đặt chưa xong, nên cậu bảo mợ tham hãy tạm ở nhà quê ít lúc. Nhưng hạ qua thu lại, đông hết xuân về, cậu tham cũng không bàn đến chuyện đem mợ tham ra công ở. Thành thử một ngày kia mợ phải xin phép nhạc gia đi đến tỉnh thành thăm cậu. Tìm đến chỗ ở của cậu tham, đối với mợ đã khó rồi, nhưng đến khi tìm được chỗ ở thì cậu tham đi vắng ! Đứa ở của cậu tham trông thấy mợ cũng hỏi qua thôi. Đến khi mợ cho biết rõ mợ là mợ tham, đứa ở mới mời mợ vào nhà, dọn chỗ cho mợ nghỉ.

Đó là bữa mợ đến nhà cậu tham đầu tiên. Sáng cậu về, thấy mợ cũng như thấy. Mợ cũng tưởng ở một mình cậu tham vì buồn bã mà đi chơi với chúng bạn cho giải khuây, chớ h có mợ thì cậu sẽ không đi chơi nữa.

Nhưng qua bữa sau, bữa sau nữa, bữa nào bữa nào cậu tham cũng đi đến gần sáng mới về. Ban đầu cậu còn nói là có nhiều việc nên phải đi làm đêm, đến sau cậu tự ý đi mà không hề nói.

Mỗi khi cậu tham đi như vậy là mợ tham ở nhà ngồi vá may cho qua buổi, có khi mỏi, mợ lại bàn giấy của cậu mà giở sách báo xem những hình ảnh ở trong; có khi mỏi quá, mợ ngủ quên khi nào cũng không hay, cậu tham đi về hồi nào mợ cũng không biết.

Một cô gái nhà quê chất phác, xưa nay chỉ hy vọng ở chồng, sau khi chồng công thành danh toại, tưởng là có thể cùng chồng chung hưởng cái hạnh phúc gia-đình; ngờ đâu ngày nay chồng mợ thờ ơ lãnh đạm, không thiết chi đến vợ đến nhà, làm cho những ngày mợ ở lại nhà chồng là những ngày mợ mua sầu chác thảm. Mợ đã thường nghe nhiều người nói rằng cái tuổi thanh niên của người đàn ông là tuổi chơi bời nầy nọ; người đàn ông khỏi sự biết hưởng cái lạc thú gia đình là kể từ khi nào có một cái giấy buộc khác bởi sự ái ân mà đến. Cái giấy ấy tức là con cái. Mà thật vậy, đối với một người đi làm cả buổi mới về nhà, có chi vui sướng bằng thấy một đứa bé miệng cười hớn hở, bập bẹ những tiếng « ba / me / » và đưa cặp tay đẹp đẽ nhỏ xíu ra đòi mình bồng ẵm ! Cái thú đầm thắm trong sạch kia có cái sức mạnh giữ người đàn ông ở trong gia đình, mà người đàn ông không còn thì giờ đâu để đi tìm nơi chơi nhởi. Mợ Tham biết như vậy, nên mới hết lòng chiều chuộng chồng, chỉ mong làm thế nào cho sinh hạ được một mụn con là khi ấy sẽ hết bị chồng hất hủi. Nhưng than ôi ! ông tham nào có đoái hoài đến mợ đâu mà mong nói chuyện con với cái !

Cái mưu hiền lành đầy mỹ ý của mợ tham, thế là không thi hành được ! Một ngày kia có cô phán ở bên cạnh nhà, trông thấy tình cảnh mợ tham, đoán được chuyện trắc ẩn trong lòng mợ, nên lấy làm thương hại mà bày cho mợ một cái kế khác : « Các ông tham ấy — cô phán nói — cũng như phần nhiều các ông « cao đẳng thượng lưu », họ ưa những mốt tân thời, những lối ăn vận và trang đồi lòe loẹt. Mình ăn vận theo lối nhà quê chất phác, chắc không sao có thể làm vừa lòng họ. Vậy bà nên sửa cách trang điểm thì chắc ông tham nhà sẽ đổi tánh mà ở bên bà luôn ».

Lời cô phán nói có lý. Mợ tham y kế làm theo. Nhưng một tuần, hai tuần, ba bốn tuần, cũng thấy vô hiệu. Cô phán lại qua bày cho mợ tham phải biết giao thiệp, phải chen chúc vào trong các đám đông người, phải dùng bỏ một cuộc chơi đêm, một hội chợ nào mà không đến; rồi đó phải trổ duyên khoe đẹp.... rồi tự nhiên ông tham trông thấy phải xiêu lòng. Mợ tham cũng làm y. Cho đến một ngày kia mợ tham trở nên hẳn một cô gái lẳng lơ, tuy cái lẳng lơ ấy chỉ ở chỗ cách đi cách đứng. Rồi một ngày khác ở một chỗ đông người, có người đàn bà nọ dẫn khép nép mời mợ đến cho một ông kia hỏi chuyện. Mợ hỏi ông nào, thì mới biết là chính ông tham chồng mợ ! Mợ đoán thế là lời cô phán nói không sai, vui mừng đi với người nọ. Hai người đi một đoạn lâu mà chưa thấy ông tham, mợ đứng lại hỏi : « Vậy chờ ông tham ở đâu ? — Ông chờ cô dưới đó gần bến.... »

Mợ tham nghe đến hai chữ « dưới đó », cái chữ mà làm cho mợ ghen tức xưa nay, mợ ngạc nhiên hỏi :

— Sao nhà tôi không về, mà lại chờ tôi dưới đó ?

Người kia nghe nói cũng đổi sắc mặt :

— Té ra bà.... ? Vậy tôi lầm ! Xin lỗi bà.

Cái lầm của người kia vẫn có nghĩa, nhưng đau đớn thay cái lầm của mợ tham ! Nghỉ gần nghỉ xa, nghỉ đến cái nguy hiểm nhọc nhằn mà mợ có thể gặp, rồi mợ chỉ xối hai hàng nước mắt mà khóc cho cái công đạ trăng xe cát biển Đông....

DANH TIẾNG KHẮP MỌI NƠI

Quinhon có một
BÙI-DU dit TÂN-LẬP
Tailleur diplômé de l'Ecole de coupe à Paris

là một tiệm may lớn nhứt, khéo nhứt ở Qui-nhơn. Giá tính phải chăng. Qui ngài ở xa viết thơ về, bản hiệu sẵn lòng gởi kiểu.

CỌP! CỌP!

VÕ-ĐÌNH-DẦN, *Chợ-lớn — Nam-kỳ, đã ra công nghiên cứu lâu năm, chế được nhiều thứ thuốc rất thần hiệu :*

Thuốc bổ Cửu-long-hoàn, *những người xanh xao, hư nhược, dùng rất hay ;* Điều-kinh chẳng-tử, *trị kinh nguyệt không điều ;* Phụ-khoa dưỡng dục, *chửa con gái xanh ốm ;* Nam-nữ cẩu-tự hoàn, *thuốc uống mau có con ;* Sâm nhung bổ thận, *chửa người đa sầu dục ;* Bạch trọc hoàn, *chửa bệnh lậu rất thần !* Kim-tinh-đơn, *chửa bệnh thần kinh;* Dầu bá chứng, *chửa cảm mạo thương hàn ;* Sanh-phát mỹ-nhân, *xức cho tốt tóc. Còn nhiều thứ thuốc kể không xiết, xin xem trong catalogue.*

TỔNG-ĐẠI-LÝ :
BAZAR NGUYỄN-MỘNG-QUÝ
Avenue du Musée — TOURANE
BAZAR VINH-THỊNH
11, Rue Gia-Long — HUE

CON NÍT ĐAU

Con nít đau bao và cảm thương hàng, xin nhớ kiếm mua thuốc « CHỈ-LINH » là thứ thuốc đã cứu được muôn ngàn trẻ nhỏ rồi (hết sức hay) trị ban và nóng lạnh Khắp cả Đông Pháp có bán, nơi mấy chỗ bán dầu Khuynh-Diệp có bán. Mua trẻ bán rất nhiều nơi Viễn-Đệ, 11 quai de la Susse. Mua sỉ lời nhiều, đo nơi NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG
boîte postale n° 63 — SAIGON

ANNAM thắng SƠN-ĐÔNG

Thuốc dán hiệu « CON RẮN » hay hơn thuốc dán Sơn-đông thập bội. Thuốc dán hiệu « Con-Rắn » trị tức ngực hay lắm, trị gió rất tài, trị nhức đầu, nhậm mắt, đàn bà đau vú, nước ăn chơn, nhọt, lát sắt (càng v. v... Khắp cả Đông-Pháp có bán, các chỗ bán dầu Khuynh-Diệp có bán Trẻ bán rất nhiều nơi Viễn-Đệ, 11 quai de la Susse à Huế. Mua sỉ lời nhiều, đo nơi : NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG
boîte postale n° 63 — SAIGON

GHẺ NGỨA... GHẺ NGỨA

Ghẻ ngứa là bệnh khó trị, và hay lây. Nhớ kiếm mua thuốc ghẻ ngứa hiệu « NHÀNH-MAI » hay lắm, ghẻ nhiều thế nào, thoa thuốc nầy vào thì tuyệt. Chỗ nào có thoa thuốc nầy, chỗ đó ghẻ không còn mọc được, giá mỗi gói 0$10. Có bán khắp nơi. Trẻ bán rất nhiều nơi Viễn-Đệ, 11 quai de la Susse à Huế. Mua sỉ lời nhiều, đo nơi : NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG
boîte postale n° 63 — SAIGON

KẾT QUẢ CUỘC HÁT GIÚP NẠN DÂN

Tối 13-12-34, Hội Bảo-kỷ Ái-hữu ở Saigon có tổ chức một đêm hát tại rạp ông Đội-Có ở Tân-định để lấy tiền giúp nạn dân Nghệ-Tịnh.

Thu	251$40
Chi	116.15
Còn lại	(251$40 — 116$15) = 135.25

Số tiền 135$25 trên đây, đã gởi hết ra cứu đồng bào bị nạn bão lụt ở Nghệ-Tịnh.

Ban Trị-Sự Hội Bảo-Kỷ Ái-Hữu

Vì đi xa mà bán

1 bộ bàn ghế phòng ăn,
1 giường mùng,
1 bộ bàn ghế phòng khách,
chén, dĩa, ly thủy tinh,
1 đờn chầm-cầm,
1 xe hơi « Citroën C4 » còn tốt.

Mỗi ngày từ 11 giờ mai đến 2 giờ chiều ai muốn mua mời đến nhà Quan-Tư GUIARD ở Mang-Cá — Huế

Dalat! Dalat!

ĐỒNG BÀO NÊN CHÚ Ý !!!

Con người chỉ cần nhứt là sự ăn uống có vệ sinh thì người mới được tráng kiện, bởi vậy chúng tôi chế tạo một thứ chè nội hóa hiệu *Kim-Sơn Vinh-Thái*, có ngành mai trúc, trà rất tinh khiết, nước thơm tiên và bông cúc thơm ngon có chất bổ, tánh chè hàng nhiệt điều hòa, uống buổi mai khỏe khoắn tinh thần, nước xanh, giá rẻ, giá mỗi gói 0$10, xin đồng bào chiếu cố, dùng thử một lần sẽ được vui lòng để giúp ích cho công nghệ nước nhà mau tấn tới với khách ngoại bang.

Bổn hiệu cần nhà Đại-lý khắp nơi, gởi thơ và thương lượng xin đó:

Mr VÕ QUANG-TIỀN
Thé Vinh-Thái ở DALAT

ĐỦ THỨ

Laine, dạ để may quần áo Tây. Nhung bông và trơn đủ các màu và các hàng tơ lụa Tây, Tàu, Bombay : như Satin, Gấm, Đoạn đủ các kiểu bông thêu và bông dệt của các ông và các bà.

THIỆT ĐẸP MỚI LẠI
Giá thiệt rẻ không đâu sánh
Magasin Bombay
Au-Bon-Marché
65, Rue Paul-Bert — HUẾ
Tél. 70
J. RADHAKRISHIN Directeur

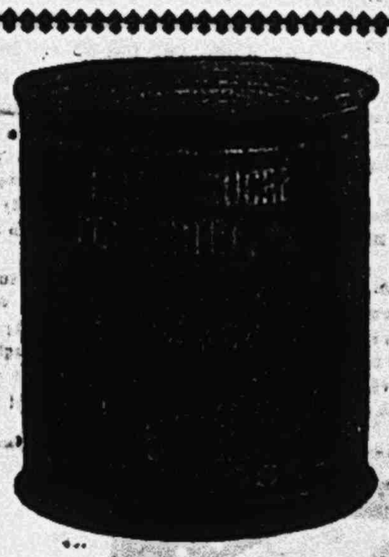

Dùng sữa
"LE GOSSE"
Sữa «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người : có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.
Bao thầu cho Nhà-nước năm 1932-1933
Lycées, Colléges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon
Có bán trong các tiệm tạp-hóa ở Đông-Pháp.
HIỆU GIẤY XANH : *Giá mỗi hộp* ..... 0$30
Đại-lý :
ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE — TOURANE — QUINHON

THUỐC TRỊ BA CHỨNG ĐAU BỤNG KHÁC NHAU :
DẠ-DÀY, PHÒNG-TÍCH, KINH-NIÊN

Đau tức giữa ngực, lại chối qua sau vai, rồi đau lần xuống ngang thắt lưng ; ợ hơi lên cổ ; có khi ợ cả ra nước chua ; có khi đau quá nôn cả đồ ăn ra nữa, hễ ợ hơi hay đánh trung tiện thì đỡ ; đau như thế gọi là *đau dạ dày* (đau bao tử).

Đau bụng trên hay bụng dưới, cơn đau rất dữ dội ; đau độ nửa hay một ngày thì đỡ ; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần ; đau như thế gọi là *đau bụng kinh niên.*

Đau chot chét bụng dưới, có khi tức suốt xuống hạ nang, một đôi khi ợ hơi lên cổ, ngày đau ngày không ; ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, lơ lửng thất thường ; sắc mặt vàng vọt, hay bàng hoàng, đa bụng dày bì bịch ; đau như thế gọi là *đau bụng phòng tích*

Ai mắc phải, hãy viết thư kể chứng bệnh thật rõ gởi cho bản hiệu, sẽ gởi thuốc bằng cách lãnh hóa giao ngân.

Thư từ và mandat đề :

NGUYỄN-NGỌC-AM, chủ hiệu : DIỆU-NGUYÊN ĐẠI DƯỢC PHÒNG
125 hàng Bông (cửa quyền) HANOI

Đại-lý : SINH-HUY 59 Rue de la Gare - *VINH*. QUAN-HẢI 27 Rue Gia-Long *HUẾ*. NANNAM marché *DALAT*. MINH-NGUYỆT Rue Gia Long *PHAN-THIẾT*.

https://tieulun.hopto.org

Hay nhứt, danh tiếng nhứt tại : SAIGON?

Toàn MIỄU-ANH BẠCH-ĐẠI, là một phương thuốc hay hơn hết, các bà lấy khi huyết tâm dồi, nếu khi huyết hư thì sinh ra trăm nghìn bệnh, là tại kinh không đều, tử cung hư hàn hư nhiệt, cũng hơi độc mà hư nhiễm vào, hay là sinh đẻ nhiều lần hư hỏng nào động tử cung, sinh ra đau trằng đa dưới, đau thắt ngang lưng, hai bên hông, huyết trắng ra nhiều, lâu vàng, lâu đục, có khi lần mê, lần mần đau. Nên dùng thuốc này sẽ bỏ ngay, trong người bớt đa thật hồng hào, giá thật rẻ, mỗi gói 0$30, nửa tá 1$50, một tá 3$00.

Thứ thuốc trên đây đã cứu không biết mấy nghìn người rồi, nên Chánh phủ Pháp ở Nam kỳ mới phê bằng ngày 23 Janvier 1922, thì quí bà cô hay dở thế nào.

Có bán tại : Dalat . Nam Nam dược phòng, Phanthiết : Lê nam Hưng, Phanri . Trương trọng Hy, Phanrang . Đỗ Quang, Khatrang : Mộng lương thư quán, Tuy hòa : Võ thị Trang, Ninh hòa : Quản sanh Hòa, Quinhon : Hồ văn Bá, Binh định : Nam thinh Luân, Tamquan : Lý cửu Dưỡng, Bồng son : Diệp a Vinh Maison Nam Thành, Quảng ngãi : Trần Cảnh, Quảng nam : Trần hanjuh Mai, Faifoo : Hoàng đức Vinh, Tourane : Nguyễn hữu Vinh, Huế : Vĩnh Tường 51 rue Gialong, Quảng trị : Thông Hoạt, Đồng hới . Thuận long, Vinh : Sinh Hay 58 phố ga, Thanh hóa : Gi long dược phòng 71 grand' rue, Nam định : Việt Long 20 rue Champeaux (bên hông cửa trường), Hải phòng : Nguyễn văn Minh 84 Bonnal, Hanoi : Nguyễn văn Đức, 11 rue des Caisses, Vientiane : Lê xuân Mai Maison Ân Bá và Nguyễn văn Bảy. Pakse Nguyễn văn Đông và khắp cả Trung Nam Bắc, các nơi buôn thuốc Annam ta đều có bán. Ở xa gởi lính hóa giao ngân do :

PHARMACIE ÔNG-TIÊN ANNAM DƯỢC-PHÒNG

52-54-56-58, Rue P. Blanchy Prolongée à Phú-nhuận — SAIGON

Bệnh bón lâu năm

Phần nhiều quí ông, quí bà quí thầy, quí cô thường bị bệnh bón là tại dùng đồ cao lương mỹ vị, mà không thể thao lí vận động, hoặc quí bà, quí cô huyết nóng, quí ông, quí thầy dùng thuốc nha phiến nhiều.

Bởi mấy cớ kể trên mà thành ra bón. Cứ do theo sự tinh nghiệm của đi thì hàng thượng lưu, trung lưu thường bị bón, còn hàng bình dân lao động thì ít có

Bởi bịnh bón lâu năm mà thành ra hoặc TRƯỜNG PHONG TRÌ-LÂU, lừng hơi lên ngực, trên nơi ngực, ăn ngủ không được, nhức đầu chóng mặt, trong mình mệt mỏi.

Bệnh bón không nên uống thuốc xổ là vì trong sách có câu : « CỬU KHẢI THÀNH BỀ », nếu uống xổ nhiều chừng nào lại càng bón chừng nấy, và công phạt tỳ vị, làm cho tỳ vị yếu biến sanh ra nhiều bệnh hiểm nghèo.

Qui vị ai có bệnh bón lâu năm, xin hãy trường phục thuốc :

BỔ-HUYẾT NHUẬN-TRƯỜNG HOÀN là một thứ thuốc bổ tỳ vị, mát huyết nhuận Đại trường, nếu trường phục thì hết bón mà lại dặng bồi bổ sức lực. *Giá mỗi hộp 5 hoàn 0$30*

LƯU Ý : — Đàn bà có thai không nên uống thuốc xổ, có bón hãy dùng thuốc này sẽ dặng dưỡng thai mát huyết, nhuận trường thì bịnh bón hết. Bịnh TRƯỜNG PHONG HẠ HUYẾT đi tiểu ra máu dầm dề uống càng hiệu nghiệm.

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG
THUDAUMOT

Đại lý : *Hanoi* ; Nguyễn văn Đức, 11 Rue des Caisses ; *Yenbay* : Maison Phú thọ, 8 Rue Yênlac ; *Hongay* : Hoàng đào Quy ; *Namdinh* . Việt long, sau chỗ cửa trường ; *Thaibinh* : Trần văn Nhã, Maison Phúc lai ; *Dongdong* : Trúc ninh Hiện ; *Thanhhoa* . Gi long dược phòng ; *Phuly* . Bùi long Trí.

HAI THỨ THUỐC HAY
của vị tân Y-học Trung-hoa mới phát-minh ra !

1°) CHỈ - THỐNG TIÊU - TÍCH - HOÀN

Thuốc này thống trị các chứng : Phòng tích, khí tích, huyết tích, đờm tích, sinh ra đau bụng, đau bao, đau ngực, đau tim, đau gan, đau ruột, đau cạnh sườn, đau dạ dầy, dầy da bụng, ăn chậm tiêu, dầy hơi, hay ợ, có khi đau, dầy chướng bụng lớn, có khi đau, nổi hòn, nổi cục lên, rồi lại tan đi, lâu đau, lâu không, như người già cả, có người hay đau quanh năm, hoặc hay đau về mùa lạnh. Đại tiện đi táo, hoặc đi sát. Hoặc đàn bà tử cung hư lạnh, huyết độc tích kết mà sinh đau.

Các chứng ấy đã mới phát, hay đã lâu năm, hoặc đương đau kịch liệt đến đâu, uống thuốc này vào cũng lập tức hiệu nghiệm và sẽ được lành mạnh cả.

2°) Á-CHÂU BẠCH - ĐỚI - HOÀN

Thuốc này chuyên trị đàn bà do tư lự phần nhiều quá độ ; hoặc do sinh đẻ nhiều, khí huyết hư nhược ; hoặc do bị nọc bệnh tinh truyền nhiễm phải, mà sinh ra chứng khí hư (bạch đới), đi tiểu thường ra mà trắng như nước gạo ; hoặc vàng như nhựa chuối ; hoặc đỏ như gan lợn ; hoặc xanh, hoặc đen, hôi tanh khó chịu, chóng mặt, nhọc đầu, đau lưng, mỏi gối, tứ chi rời rạc, trong mình bất rất, mặt vàng, da xám, kém ăn, ít ngủ, làm cho kinh kỳ bất điều, chậm đường sinh dục v. v.... Dùng thuốc này vào, không những chóng thấy công hiệu, và lại được khỏi tuyệt nọc bệnh, dù khi một chọc cũng không có ra nữa.

Hai thứ thuốc này cùng giá mỗi hộp là 1$00 — Nửa tá 5$00

Bán tại : Á-CHÂU DƯỢC-PHÒNG
N° 127, Hang Bông (Cửa - quyền) -:- HANOI

Trong hiệu sẵn có Lương-y, các ngài ở xa, xin viết thư về kể rõ chứng bệnh, mua thuốc theo cách lĩnh-hóa giao-ngân rất cẩn thận và nhanh chóng.

ĐAU DẠ DẦY
(Phòng tích)

Ăn chậm tiêu, dầy hơi, hay ợ, thỉnh thoảng lại ngầm ngầm đau bụng, đau xuyên sang lưng, trên cả lên ngực, lâm lâu nghe trong bụng ọc ạch như có nước nhiều, lâu ngày làm cho da mặt vàng, da bụng dầy, nguyên nhân tại can thận yếu, can khí hư kết, gặp lúc cơm no rượu say, hoặc bị lạnh, hay phòng dục vào, làm cho thêm ăn không tiêu hóa được, làm cho nghịch khí lên, có người uống đủ các thứ thuốc mà vẫn không khỏi, là vì những thứ thuốc ấy chỉ chữa ngọn cả, cũng như thứ thuốc này bản hiệu đã dầy công nghiên cứu, chuyên điều tận gốc bệnh, nghĩa là bổ can, tư huyết, tiêu thực, giáng khí, nếu ai uống thuốc này thì dù bệnh nặng thế nào cũng khỏi hẳn. Hiện bản hiệu có nhiều thư khen rất có giá trị về thuốc này.

Mỗi gói 0$40.

TUYỆT NỌC LẬU
(Kinh niên)

Phần nhiều mắc phải bệnh lậu về sau hãy còn dây dưa mãi, gặp khi rượu say thức khuya, sang dậy vẫn còn tí mủ trắng trắng như nước gạo, hay những chất lầy nhầy như tư chuối, nước tiểu khi vàng khi đục. Nguyên vì bệnh lậu lâu ngày, nọc độc đã vào đến thận, nên khó chữa khỏi được hẳn.

Bản hiệu chuyên môn nghiên cứu nên mới chế ra được phương thuốc này, hiện đã kinh nghiệm rõ ràng, chữa mười người khỏi cả mười, mà tính thuốc rất hòa bình, không hại tinh dục, đàn bà chửa uống cũng được, chỉ uống 4 ve là tuyệt nọc, mỗi ve uống làm 4 ngày, giá 1$00.

Người nào mới mắc, ra mủ ra máu, buốt rát đau đớn, uống thuốc số 19 sẽ chóng khỏi, mỗi ve 0$40, ai đã phải từ một tháng trở lên phải uống thuốc số 20 mới khỏi được, cũng 0$40 một ve.

Kim - Hưng Dược - Phòng

TỔNG-ĐẠI LÝ TRUNG-KỲ :
SINH-HUY DƯỢC-ĐIẾM, 59, Phố Ga VINH
« Chi điếm Bồ-Lương ở trước chợ Chữa Thành »
Đại-lý tại Huế : Quan Hải, 27, rue Gia-long

ANH EM NÊN ĐỂ Ý

Nếu ai mắc phải bệnh LẬU, hoặc TIM LA đã mới hay lâu, đã nặng hay nhẹ thế nào, xin nhờ cứ dùng thuốc của HOÀNG VĂN ÁP số 47 phố Ninh xá tỉnh Bắc ninh, thế nào cũng mau khỏi và hết nọc, lại không hại sinh dục, uống lại không đau đớn gì. Vậy xin các anh em cứ tin dùng thử thì mới rõ, còn như nói thánh nói thần chỉ làm khó tin cho người có bệnh, còn thuốc người nào thần hiệu thì ít khi người ta nói thánh nói thần, như vậy các anh em nếu mắc thử dùng qua khắc rõ, vì thuốc của bản hiệu đã có tiếng xưa nay, ở đâu cũng đã biết. Thuốc lậu 1$50 1 hộp. Tim la 2$00 1 lọ.

Có bán ở hiệu Lê Nam Hưng Phan thiết, Hồ văn Chiêu Cửa tây Quảng ngãi.

EXIGEZ LA MARQUE ET LA SIGNATURE

PHÒNG-TÍCH

THẦN-DƯỢC « CON CHIM »
VŨ-ĐÌNH-TẤN

Đờn ông, Đờn bà sức yếu, khi cơm no, rượu say, vội hàm tình dục hoặc ăn no đi ngủ, ăn no đi tắm ngay nên thụ bịnh gọi là PHÒNG-TÍCH, không phải là Đau Dạ Dầy.

Đầy hơi, ợ hơi, ợ chua, tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch, thỉnh thoảng sôi bụng, đau bụng, đau nhói sau lưng, chân tay mỏi mệt bị lâu năm sắc mặt vàng, ca dụng gầy.

Chỉ một liều thấy giả chịu hoặc khỏi ngay, không hề công phạt : 0$40.

ÂN TỨ KIM-TIỀN 1928
VŨ-ĐÌNH-TẤN
178 bis, Lach-Tray — HAIPHONG
Đại-lý các tỉnh Trung-Kỳ :
Huế, 49 Gia-long ; Dalat Nguyễn-Khiêm ; Nhatrang Mộng-Lương Thư-Quán ; Phanthiết Lê-Nam Hưng ; Quảng-ngãi Chế-Hoàng ; Quinhon Đồng-Lợi ; Soctrang Nguyễn văn-Mạnh : Tourane Lý xuân-Hòa ; Vinh 59 phố Gare.
Các Tỉnh khắp Bắc-kỳ có đại lý

THUỐC LẬU ĐỨC-THỌ

Là một món thuốc người khéo gia truyền uống sẽ ; không hại sinh dục, không bắt ăn đồ giết, không cấm cả mặt nhọc, như những thứ có bán nơi ; chỉ trong ba, bốn tiếng đồng hồ đã thấy bớt nọc, thấy đỡ, rồi chẳng bao lâu mà khỏi. Bởi là một món thuốc rất tinh nghiệm đã dùng nhiều anh em bạt em tin dùng, cả đến người tây người khách cũng công nhận là hay.

LẬU MỚI MẮC (état aigu) tiểu tiện tức thốt, sót, lâm mủ — có khi lần cả máu, nên dùng đăng « số 12 » giá 0$50 một ve.

MẮC ĐÃ LÂU (état chronique) tiểu tiện thông, lâm mủ, hoặc sáng dậy mới có một tý (goutte militaire) nước tiểu thì đầm vẫn nên dùng đăng « số 13 » giá 0$60 một ve. Còn **TIM LA** thì có ba thứ « số 1, 4, 6 » thứ nào cũng 0$50 một ve chữa đã ba thời kỳ, bất luận là cũ đinh, thiên phác, mào gà hoa khế, dùng thuốc bản hiệu cũng chẳng bao lâu mà hết nọc. Thuốc này uống vào cũng không hại sinh dục, không bốc lên răng, không phải kiêng nước, như những thứ có thấy ngăn khinh phẩm.

ĐỨC-THỌ-ĐƯỜNG
41 Route de Huế 241 (24 gian) **HANOI**
Là một nhà chuyên môn về khoa bệnh tinh, có nhận chữa khoán khỏi mới lấy tiền có gởi thuốc đi xét nơi theo lối lĩnh hóa giao ngân.

HẾT KHÍ LỰC

Chữa rất cẩn thận, rất chóng hiệu hiệu, khỏe về lâu dài.
Mỗi dùng thuốc : PARISIAN PILLE - Giá bán 1 $ 60

LẬU CÓ MỦ

Đau sưng bằng quang, [illegible] mới [illegible] đi [illegible] kinh niên công giấy chảy mủ, nên nên
Thì dùng thuốc : BLEKNOGEL GIBERT - 1 $ 60

TIÊM LA

Chữa rất cẩn thận, hiển hiệu, kín đáo, dễ đem theo khi đi chơi
Dùng thuốc COMPRIMÉS de GIBERT dùng thay thuốc 606 và thuốc tiêm rất lợi
Chữa bệnh này dùng thuốc gì cũng không khỏi, dùng thuốc này thì rất hiển hiệu.
Hộp năm mươi viên : 1 $ 60
Gởi mua và xin sách chỉ dẫn, hỏi hàn cận bà, không tính tiền.
Pharmacie GIBERT, 18, Rue d'Astragne, MARSEILLE
Gởi kín đáo, theo lối recommandé. Khởi khi thư mua thì đính theo số tiền.
Có bán tại các hàng bào chế tốt.

THUỐC OKASA
NGƯỜI GIÀ HOÁ TRẺ

Có nhiều người vì bộ hạch yếu dần thành ra lúc khi bị *liệt dương*, trong mình thấy suy nhược buồn bã, da thịt mềm mỏng cơ rãn. Những người đó, đàn ông hay đàn bà, có thể chỉ trong vài tuần lễ lại khoẻ mạnh như trước, lại trẻ ra mãi.

Muốn vậy thì thế nào cũng phải dùng thuốc có chất *hormone* thật tốt, chế rất kỹ lưỡng theo các cách mới và vệ sinh vậy cẩn thận.

Thuốc có *hormone*, hiệu OKASA, pha thiết khéo, chế theo cách riêng của ông lương y LABUSEN tìm ra, bao giờ cách chế cách pha cũng coi sóc rất cẩn thận, thật không thuốc *hormone* nào bằng, vì vậy các ông thầy thuốc hay khuyên uống thuốc này lắm. (OKASA đã chữa khỏi nhiều người mà các thuốc khác không chữa nổi). Muốn được gửi biếu sách in có vẽ ảnh nói về thân thể và các thứ bệnh, xin gởi thơ hỏi tại "Laboratoires OKASA, 9, Faubourg Saint-Honoré, PARIS, Serv. 19". OKASA "Bạc" cho đàn ông, "Vàng" cho đàn bà, bán tại tất cả các hiệu bào chế,
Ở Huế : *F. Imbert, Pharmacie Centrale de l'Indochine*

Ở Tourane : Grande Pharmacie Principale NGUYỄN-TẠO *Rue Jules Ferry*

Xin giới thiệu
HAI MÓN THUỐC TRỊ BỆNH LẬU, GIANG RẤT THẦN HIỆU

Nếu dùng đã thứ thuốc mà bệnh chưa khỏi.

1°) Bệnh LẬU thì nên mau mau dùng CHÂU PHÁCH QUI ĐỘNG HOÀN số 15; giết sạch vi trùng, làm thông tiểu tiện, không công phạt tạng thận, không hại đường sanh dục, chóng khỏi bệnh mà lại rẻ tiền.

Giá mỗi hộp 1$00 dùng 5 hôm

Bệnh mới phát dùng ít mà chóng lành.

Bệnh kinh niên dùng nhiều thì tuyệt nọc.

2°) Bệnh GIANG MAI nên dùng GIẢI ĐỘC SÁT TRÙNG HOÀN số 20 ; giải hết gốc độc sát hết vi trùng, không hại đường sanh dục, khỏi sự di truyền cho con cháu.

Giá mỗi hộp 1$00 dùng 5 hôm

Bệnh mới phát nên dùng sớm khỏi sự thành kinh niên.

Bệnh kinh niên mau lo trừ đi, khỏi lo hậu hoạn.

VÕ-VĂN-VÂN dược phòng
THUDAUMOT

Bổ Thận ! Bổ Thận !

Thận là cốt yếu của nam nhi, nếu thận đã suy thì hao mòn tinh huyết, thân thể gầy còm, đau lưng, mỏi vai, kém ăn ít ngủ. Hoặc bị bệnh phong tình đã khỏi, hay chữa tuyệt nọc, tâm thần liệt bại đi tiểu lâu trắng lâu vàng, đầu dương vật thường có tinh khí chảy ra như sợi chỉ, rất gê, vẫn đục như nước vo gạo, sinh chứng Di, Mộng, Hoạt tinh. Không chay chữa ngay, lâu ngày sinh ra tai ù mắt hoa, chậm đường sinh dục. Mỗi ve giá 1$00, nửa tá 6 ve giá 5$00.

Nhuận Phế Chỉ Khái !

Chuyên trị các chứng ho, như bị cảm phong hàn mà ho, hoặc ho có đờm, hoặc không không ho khan, phổi rát, mồm khô, trẻ con ho, hen, suyễn đờm, khí cơm ho lên làm cho đau ngực, cổn ruột mất ăn, mất ngủ, hơi rức khó thở. Dùng thuốc này lập tức chỉ ho tiêu đờm. Mỗi ve giá là 0$60, nửa tá 3$00.

Bán tại :
QUÁN HƯNG-LONG
N° 80, Phố Khách -:- VINH
Ở xa gởi lính hóa giao ngân rất mau chóng.
TIỂU-HẠNH LÂM DƯỢC PHÒNG
108, phố hàng Buồm -:- HANOI

NĂM MỚI

Kính cáo qui bà cùng qui ông,
Thực sanh phẩm vị tinh sao chế,
Thuốc sẵn lương y xem mạch trị,
Mong rằng khách có lòng quan cố,
Chợ Hàn phố hiệu Lợi Hưng Đông
Hoàn, tán, cao, đơn rất hiệu công.
Hàng thêm tạp hóa đủ mùi dùng.
Mua giúp đồng bào ấy lợi chung.

Đông-Lợi-Hưng dược-phòng
Avenue du Musée TOURANE

MỚI RA ĐỜI !!!

Dầu thơm xức tóc
HOA - TIÊN

của nhà thuốc TỪ-THIỆN-ĐƯỜNG

Bổn Đường mới chế ra thứ dầu thơm xức tóc, mùi thơm rất dịu, xức vào không hần nước tóc, thơm lâu, càng vuốt càng đen **HOA-TIÊN**

NƯỚC DẦU CÓ 4 MÀU : xanh, trắng, đỏ và vàng

GIÁ RẺ { Dầu ve bán từ 0$10 trở lên / Dầu nước bán lẻ 0$10 một lượng } MUA BUÔN hoa hồng rất nhiều

Ai muốn lấy ÉCHANTILLON, *hoặc muốn làm* ĐẠI-LÝ *do nơi :*

M. NGUYỄN-VĂN-THÁI : TỪ-THIỆN-ĐƯỜNG
N° 6, Boulevard de la République à FAIFOO

Một nhà kỹ nghệ...

Bản hiệu mới chế ra kiểu áo « DOCTORAT » là một thứ áo bậc mùa lạnh bằng laine đủ các màu, rất thanh nhã, rất lịch sự, mà chắc rằng các Ngài chưa từng thấy ở Đông-Dương ta bao giờ. Nay AN-THÀNH bán có 3$50 một cái.

Áo toàn bằng laine kiểu « LỊCH SỰ » nhãn hiệu của các Bà ; có tay giá 4$50 ; không có tay 3$50 một cái.

Còn nhiều thứ áo bằng coton của con nít giá từ 0$30 trở đi ; của người lớn từ 0$90 trở lên. Giầy tây toàn bằng da giá 2$50 một đôi. Giầy tây tốt thượng hạng giá 4$50 một đôi. Giầy hạ mặt da tây, đế da hay đế crêpe 1$50 một đôi.

Bán buôn giá đặc biệt. Có catalogue 1934 biếu không.

Pull'over en laine sans manches «DOCTORAT» (*Dernière création AN-THÀNH 1934*)...

Xin chú ý. — Chính kiểu áo « DOCTORAT » thì làm cổ trên thật kín sát vào cổ người mới đúng ; song theo ý muốn của phần đông quý khách làm cổ Trái tim để đeo dặng Cravate. Vậy xin Quý khách ở xa chú ý kiểu áo OCTORAT » bản hiệu chế ra có làm 3 thứ cổ khác nhau

1) Cổ trên sát cổ, cho coi ra ngoài.
2) Cổ Trái tim đeo dặng Cravate.
3) Cổ demi-rond (thứ này cũng đeo dặng cravate rất đẹp).

AN-THÀNH
Cordonnerie moderne & Tricotage mécanique
N° 41-Rue de la Soie-Hanoi — HANOI

理代堡益萬化順
九腎健鞭狗海　　九峻姑堂鬚天港香

HƯƠNG - CẢNG THIÊN - THỌ - ĐƯỜNG

TỨC LÀ HONG KONG TIÊN-SAU TÒNG

CÔ - TẤU - HOÀN

Chuyên trị đàn bà kinh nguyệt không đều, đau bụng, khí hư và không sinh nở Mỗi ve giá là 1$20

HẢI-CẨU-CHIẾN-KIỆN-THẬN-HOÀN

Thuốc hay nhứt, chuyên trị đàn ông thận hư Mỗi ve giá là 1$80

Đại - lý :
VẠN-ÍCH, RUE PAUL BERT 41 — HUẾ

QUẢNG-NGÃI	*Quang Tường Nguyên*	*NHA-TRANG*	*Vĩnh Phát*
THU-XÁ	*Hưng Phát*	*TOURANE*	*Phước Thọ Đường*
TAM-QUAN	*Phước Hiệp Chang*	*FAIFOO*	*Quang Thang Chang*
SONG-CẦU	*Chánh Thanh*	*QUI-NHƠN*	*Phước Hiệp*

Hội - Vạn - Quốc Tiết - Kiệm

Hội tư dưới quyền kiểm-duyệt của nhà nước về cách tính toán để góp tiền cho thành vốn ở bên Pháp, bên Algérie và dưới quyền kiểm soát của phủ Toàn-Quyền Đông-Pháp.

Vốn của hội đã đóng đủ cả rồi là :
1.000.000 lượng bạc Thượng Hải và 8000.000 quan tiền Pháp

Xổ số hồi vốn cho phiếu Tiết kiệm ngày 28 Décembre 1934

CHỦ TỌA : Ông BRANDELA, Tổng lý nhà ngân hàng Đông dương ở Saigon (Namky)
DỰ KIẾN : Các ông HAVAN và NGUYỄN - VĂN - QUÍ cùng quan Thanh tra đương quyền kiểm soát của các hội tư bản.

Phiếu số		
	Cách thức số 2 — Bộ số 727 đã xổ trúng	
727	Ông TANG NHAM, ở Saigon, mới góp được 664$, nay được lĩnh về	1.000$00
18357	Bà TRINH THI CAT, ở Soalhay, mới góp có 6$00, nay được lĩnh về	250.00
18405	Ông THAN NGOC HUE, ở Ninh-binh, mới góp có 4$00, nay được lĩnh về	250.00
7542	Ông NGUYEN NGOC TRUNG, Banque Franco Chinoise Hanoi, mới góp có 42$00, nay được lĩnh về	250.00
	Phiếu số 4879, 11566, 17528, 18336, không đóng tiền tháng	
	Cách thức số 3 — Bộ số 362 đã xổ trúng	
893	Ông TRAN BANG, ở Hatinh, mới góp có 240$, nay được lĩnh về	250.00
2480	Ông TRAN QUOC KHANH, ở Travinh, mới góp có 96$, nay được lĩnh về	500.00
	Cách thức số 3 — Xổ số hoàn tiền lời : 419$06	
2386	Ông NGUYEN DINH TRANH, ở Dongboi	209.53
2397	Ông VUONG DINH XAM, ở Takeo	209.53
	Cách thức số 5 — Xổ số hoàn vốn gấp bội	
6294A	Ông HO VAN CHANH, ở Saigon, mới góp có 7$00, nay được lĩnh về	1.000.00
	Cách thức số 5 — Hoàn nguyên vốn — Bộ số 417	
11336	Ông BUI VAN THIN, ở Laokay, mới góp có 25$, nay được lĩnh về	1.000.00
17637A	Ông NGUYEN VAN NHIEU, ở Sadec, mới góp có 2$, nay được lĩnh về	200.00
	Phiếu số 258, 10915A, 8713A, không góp tiền tháng	
	Cách thức số 5 — Xổ số miễn góp — Bộ số 1936	
7112A	Bà SUZANNE MARIE HUYNH, ở Saigon, mới góp có cho phiếu	500.00
19207A	Bà NGUYEN THI KY, ở Dallanh, mới góp có 2$50 cho phiếu	500.00
4347A	Bà JEANNE LUONG VAN MY, ở Sadec, mới góp có 7$00, cho phiếu	200.00
10525A	Ông NGUYEN DANG MINH, ở Kiến an, mới góp có 6,00, cho phiếu	200.00
13005A	Ông NGUYEN VAN NGOC, ở Saigon, mới góp có 4$, cho phiếu	200.00
13091A	Ông CAO MINH, ở Sadec, mới góp có 4$, cho phiếu	200.00
	6 phiếu kể trên đây được đổi lấy một phiếu miễn góp	
	Phiếu số 2188A, 6281A, phiếu không đóng tiền tháng	

Số tiền hoàn vốn gấp bội cho tháng Janvier 1935 định là 5.000$ về hạng số 5
Kỳ xổ số sau nhằm vào ngày 28 Janvier 1935

Imprimerie TIẾNG-DÂN, HUẾ

Directeur gérant : HUỲNH-THÚC-KHÁNG

https://tieulun.hopto.org